แผนยุทธศาสตร์
สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ
(พ.ศ. 2553 – 2559)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มกราคม 2553

คำนำ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบหลักจัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) เพื่อเป็นแผนแม่บทให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้วางแผนและเตรียมความพร้อมนักกีฬาไทยทั้งคนปกติและคนพิการได้ประสบชัยชนะในเกมส์การแข่งขันกีฬาต่าง ๆ จนถึงโอลิมปิกเกมส์ และกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ ในปี พ.ศ. 2555 ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ และปี.พ.ศ. 2559 ณ กรุง ริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) โดยนำแนวคิด หลักการ และข้อมูลด้านการกีฬาที่สำคัญมาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ณ กรุงปักกิ่ง ปัจจัยหลักความสำเร็จ (Key.Success.Factors) ในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยยึดนักกีฬาเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร
2. ยุทธศาสตร์ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ
3. ยุทธศาสตร์ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports Hub of Asia)

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ สถาบันการพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิมากมาย จนทำให้แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวเสร็จสมบูรณ์ และได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2553 อนุมัติในหลักการแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) เรียบร้อยแล้ว

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
มกราคม 2553

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทนำ	1
บทที่ 1 : สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนากีฬาไทยในภาวะปัจจุบัน	**3**
1.1 สถานการณ์ด้านการกีฬาระดับโลก	3
1.2 ภาวะการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาไทย	4
1.3 ผลงานด้านการกีฬาที่สำคัญ	8
1.4 แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาการกีฬาของไทย	12
บทที่ 2 : ความเป็นมาและกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์	**17**
2.1 ความเป็นมา	17
2.2 กรอบแนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์	22
2.3 ประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์	23
2.4 กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์	23
2.5 ผู้รับผิดชอบจัดทำแผนยุทธศาสตร์	24
2.6 คำที่ควรสร้างความเข้าใจตรงกัน	24
2.7 กระบวนการในการดำเนินงานวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อม	24
2.8 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อม	25
บทที่ 3 : องค์ประกอบพื้นฐานและสภาพปัญหาอุปสรรคของการพัฒนากีฬาไทย	**27**
3.1 องค์ประกอบพื้นฐานของอุตสาหกรรมกีฬาไทย	27
3.2 สภาพปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนานักกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ	30
บทที่ 4 : วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	**35**
4.1 วิสัยทัศน์	35
4.2 พันธกิจ	35
4.3 เป้าประสงค์	35
4.4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	35
4.5 เป้าหมายเหรียญทอง	36
4.6 เป้าหมายนักกีฬาไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเป็นเลิศระดับนานาชาติ	40
4.7 เป้าหมายเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเป็นเลิศระดับนานาชาติ	40

บทที่ 5 : กรอบวงเงินงบประมาณ **41**

บทที่ 6 : แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) **44**

6.1 ยุทธศาสตร์สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร **44**

6.1.1 *กลยุทธ์ที่ 1 :* เพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างเป็นระบบครบวงจร 44

6.1.2 *กลยุทธ์ที่ 2 :* สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ 45

6.2 ยุทธศาสตร์ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ **45**

6.2.1 *กลยุทธ์ที่ 1 :* พัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ 45

6.2.2 *กลยุทธ์ที่ 2 :* สนับสนุนบุคลากรกีฬาเป็นกรรมการบริหารองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ 46

6.3 ยุทธศาสตร์ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports Hub of Asia) **46**

6.3.1 *กลยุทธ์ที่ 1 :* สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ 46

6.3.2 *กลยุทธ์ที่ 2 :* จัดหาและพัฒนาศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย 47

บทที่ 7 : การบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ **49**

7.1 แนวทางการดำเนินงาน 49

7.2 การนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ 50

7.3 การติดตามและประเมินผล 51

<u>ภาคผนวก</u>

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559)

บทนำ

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า นักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงจะได้รับชื่อเสียงเกียรติยศ เงินรางวัลและผลประโยชน์ตอบแทนที่สูงกว่านักกีฬาทั่วไป ดังจะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาในรายการสำคัญ ๆ เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาซีเกมส์ และกีฬาระหว่างประเทศในรายการอื่น ๆ ในขณะที่ปัจจุบันการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในรายการสำคัญต่าง ๆ แต่ละประเทศได้พยายามช่วงชิงความเป็นหนึ่งในการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดกีฬานั้น ๆ โดยประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้เล็งเห็นความสำคัญให้กับการพัฒนาศักยภาพและขีดสมรรถนะตัวนักกีฬาในแต่ละชนิดกีฬามาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

แต่ในปัจจุบันประเทศชาติของเรายังขาดแคลนนักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงในแต่ละชนิดกีฬาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติรายการสำคัญต่าง ๆ รวมทั้งขาดผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีทักษะ ประสบการณ์ และมีความรู้ในเชิงเทคนิควิชาการ ตลอดจนผู้จัดการทีมและทีมงานเฉพาะด้านที่มีคุณภาพอยู่มาก ซึ่งหากจะให้ได้นักกีฬาที่มีศักยภาพและมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลแล้ว จำเป็นต้องผ่านการเรียนการสอน และได้รับการฝึกทักษะทางการกีฬาในแต่ละสาขาอย่างจริงจัง และอาศัยทีมงานที่มีคุณภาพในแต่ละสาขา โดยเฉพาะเรายังขาดทีมงานในการสร้างนักกีฬาเฉพาะทางอยู่มาก นอกจากนี้การสร้างนักกีฬาต้องมีการวางแผนในทุกมิติอย่างรอบด้านและต้องลงทุนสูง เช่น ต้องมีการพัฒนาโครงสร้างร่างกายและสร้างกล้ามเนื้อที่เหมาะสมกับแต่ละชนิดกีฬา ต้องมีผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีความรู้ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติอย่างรอบด้าน ต้องมีศูนย์ฝึกกีฬาที่ได้มาตรฐานพร้อมอุปกรณ์ที่ครบครันเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ความชำนาญจากการฝึกภาคปฏิบัติในสนามจริง และต้องอาศัยเทคโนโลยีและวิทยาการทางคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยสนับสนุนการพัฒนาความสามารถทางการกีฬาในแต่ละชนิด เป็นต้น

การพัฒนาศักยภาพและขีดสมรรถนะของนักกีฬาเพื่อพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่ยาวนานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ เริ่มตั้งแต่กระบวนสร้างและผลิตนักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจรในทุกขั้นตอนจากทุกฝ่ายเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะศาสตร์หรือความรู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา จะต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการสร้างนักกีฬาอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่กระบวนการวิจัยและพัฒนานักกีฬาในรายชนิดกีฬา การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ และนักจิตวิทยา รวมทั้งฝ่ายวิศวกรรมเทคโนโลยีการกีฬา รวมไปถึงการเรียนรู้ทางเทคนิควิชาการทั้งในเชิงทฤษฎีและฝึกปฏิบัติในแต่ละชนิดกีฬาอย่างละเอียดทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดทักษะในการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการมีศูนย์ฝึกกีฬาที่ได้มาตรฐานสากล พร้อมทั้งอุปกรณ์ที่ครบครัน การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการฝึกสอนกีฬา การเรียนรู้เทคนิคและวางแผนการแข่งขันกีฬาจากผู้ฝึกสอนกีฬามืออาชีพ การเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติการแข่งขันกีฬาทั้งของตัวนักกีฬาเองและนักกีฬาของประเทศคู่แข่งขันในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์พยากรณ์คาดการณ์โอกาสแพ้ชนะในการแข่งขันกีฬาชนิดนั้น ๆ ดังจะเห็นได้จากการดำเนินการของประเทศที่พัฒนาแล้ว

เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น เป็นต้น ล้วนแต่เป็นประเทศที่นำเอาหลักทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปพัฒนาความสามารถทางการกีฬาของนักกีฬาให้สูงขึ้น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาจึงเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาทั้งทางด้านกายภาพ คือ สมรรถภาพและสุขภาพ และทางด้านจิตใจ ในขณะที่การพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในประเทศไทยได้มีการพัฒนามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 จนถึงปัจจุบัน แต่การพัฒนากลับไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลาย ๆ อย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาดแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจนในการสร้างนักกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร นอกจากนี้ การสร้างสภาพแวดล้อมและแรงจูงใจที่เอื้อต่อการเป็นนักกีฬา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการกีฬา การปรับโครงสร้างที่เอื้อต่อการเสนอขอรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา รวมทั้งการกระตุ้นและสร้างกระแสการเล่นกีฬาและเชียร์นักกีฬา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสร้างนักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศทั้งสิ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น.จึงจำเป็นต้องมีแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ขึ้นมารองรับในการสร้างและพัฒนานักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ.รวมทั้งการป้อนนักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงสู่ภาคอุตสาหกรรมกีฬาไทยโดยตรง โดยการประสานความร่วมมือและระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและงบประมาณที่มีอยู่ให้สามารถทำงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักกีฬาอย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนศักยภาพการแข่งขันทางการกีฬาของประเทศให้อยู่ในระดับแนวหน้าในระดับนานาชาติต่อไป

บทที่ 1
สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนากีฬาไทยในภาวะปัจจุบัน

1.1 <u>สถานการณ์ด้านการกีฬาระดับโลก</u>

ด้วยทั่วโลกได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการกีฬา โดยรณรงค์เพื่อให้คนมีสุขภาพดี การพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อให้มีสุขภาพแข็งแรง นอกจากนี้แล้ว องค์การอนามัยโลกยังได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างสุขภาพแนวใหม่ จึงได้มีการจัดทำกฎบัตรออตตาวา (Ottawa Charter) ว่าด้วยการส่งเสริมสุขภาพ พ.ศ. 2529 ซึ่งเป็นกฎบัตรแรกในการสร้างเสริมสุขภาพ และเมื่อสถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงไป มีการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มากขึ้น วิถีชีวิตผู้คนเปลี่ยนแปลงไป จึงได้มีการปรับปรุงอีกครั้งเมื่อ พ.ศ. 2548 โดยมีการประกาศกฎบัตรกรุงเทพ (Bangkok Charter) สำหรับการส่งเสริมสุขภาพในโลกยุคโลกาภิวัตน์ จากการประชุมส่งเสริมสุขภาพโลกครั้งที่ 6 ที่ประเทศไทย เพื่อใช้เป็นนโยบายที่เชื่อมโยงกันทั้งในรัฐบาลและระหว่างประเทศ และพันธสัญญาที่จะทำงานร่วมกับประชาสังคม เอกชน และทุกกลุ่มกิจการ เพื่อความก้าวหน้าของการจัดการกับปัจจัยกำหนดด้านสุขภาพ โดยมีกลยุทธ์สำหรับการส่งเสริมสุขภาพในโลกยุคโลกาภิวัฒน์ ดังนี้

1) เสนอแนะให้สุขภาพเป็นพื้นฐานของสิทธิมนุษยชนและภราดรภาพ

2) ลงทุนในการพัฒนานโยบายที่ยั่งยืนการดำเนินการและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อจัดการกับปัจจัยกำหนดด้านสุขภาพ

3) สร้างศักยภาพเพื่อการพัฒนานโยบาย ภาวะผู้นำ การดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพ การวิจัย และการถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนการเรียนรู้ด้านสุขภาพ

4) กำกับและบัญญัติกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครอง จากภยันตรายและส่งเสริมโอกาสที่เท่าเทียมกันทางสุขภาพและความผาสุกของประชาชนทั่วโลก

5) สร้างเครือข่ายและพันธมิตรทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรภาคเอกชนและประชาสังคมเพื่อสร้างกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ยั่งยืน

จากการที่ทั่วโลกให้ความสำคัญเรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นกีฬาพื้นฐานสำหรับการพัฒนาไปสู่การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และเพื่อการอาชีพดังกล่าวแล้วนั้น ทั่วโลกยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ ดังนั้นการพัฒนาความรู้และการนำความรู้ ตลอดจนเทคนิคทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาใช้ในการฝึกฝนและพัฒนาโครงสร้างของร่างกาย อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการเล่นกีฬา จึงควรได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งชื่อเสียงและรายได้ต่อนักกีฬาเองและประเทศ ตัวอย่างความสำเร็จของการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา เช่น สถาบันกีฬาแห่งออสเตรเลีย (Australian Institute of Sport, AIS) ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนานักกีฬาโดยจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการต่าง ๆ ด้านการกีฬาให้ได้ตามมาตรฐานสูงสุด และจัดทำโครงการใช้วิทยาศาสตร์ทางการกีฬา ได้แก่ ไบโอแมคานิกส์ สรีรวิทยา และจิตวิทยานักกีฬาในการฝึกนักกีฬาจำนวน 26 ประเภท เพื่อส่งเข้าแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2547 พบว่า นักกีฬาจากประเทศ

ออสเตรเลียที่ส่งเข้าแข่งขันเป็นนักกีฬาในโครงการ AIS ร้อยละ 60 และประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้เหรียญรางวัลรวม 32 เหรียญ จากจำนวนทั้งหมด 49 เหรียญ เป็นอันดับที่ 4 รองจากประเทศสหรัฐอเมริกา จีน และรัสเซีย และในครั้งที่ 29 พ.ศ. 2551 ประเทศออสเตรเลียยังคงประสบความสำเร็จ โดยได้เหรียญรางวัลรวม 46 เหรียญ เป็นอันดับที่ 6 รองจากประเทศจีน สหรัฐอเมริกา รัสเซีย สหราชอาณาจักร และเยอรมัน

1.2 ภาวะการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาไทย

1.2.1 การแข่งขันกีฬาระดับโอลิมปิกเกมส์

การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เป็นการแข่งขันที่มีความหมาย เจตนารมณ์ และอุดมการณ์ที่มุ่งเน้นให้เป็นกิจกรรมสัญลักษณ์แห่งสันติภาพสำหรับมวลมนุษยชาติ และเป็นมหกรรมกีฬาสำหรับทุกประเทศสมาชิกทั่วโลก จำนวน 205 ประเทศ จัดการแข่งขันประมาณ 28 ชนิดกีฬา ซึ่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นหนึ่งในสมาชิกโอลิมปิกสากลและได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันมาโดยตลอด เมื่อพิจารณาผลงานของนักกีฬาไทยจากการแข่งขัน 5 ครั้งหลังสุด พบว่า ประเทศไทยสามารถทำอันดับได้ดีขึ้นเรื่อยมา โดยสามารถทำเหรียญทอง เงิน และทองแดง ได้เพิ่มมากขึ้นในแต่ละครั้ง และครั้งที่ประเทศไทยมีผลงานดีที่สุด คือ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 28 ณ ประเทศกรีซ ซึ่งประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัลรวม 8 เหรียญ คือ เหรียญทอง 3 เหรียญ เหรียญเงิน 1 เหรียญ และเหรียญทองแดง 4 เหรียญ และในการแข่งขันครั้งต่อมา คือ ครั้งที่ 29 ณ ประเทศจีน นักกีฬาไทยอาจทำผลงานได้ไม่ดีเท่าครั้งที่ 28 แต่ก็ยังถือว่าทำผลงานได้ดี โดยได้รับเหรียญรางวัลรวม 4 เหรียญ คือ เหรียญทอง 2 เหรียญ และเหรียญเงิน 2 เหรียญ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาผลงานเทียบกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียด้วยกันแล้ว พบว่า ผลการแข่งขัน 2 ครั้งหลังสุด ประเทศไทยสามารถทำผลงานได้ดี คือ ไม่เกินอันดับที่ 5 ของประเทศเอเชียที่เข้าร่วมการแข่งขัน โดยเป็นรองจากประเทศจีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และคาซัคสถานเท่านั้น ซึ่งประเทศดังกล่าวถือว่าเป็นผู้นำทางการกีฬาทั้งในระดับเอเชียและระดับโลก (แสดงในแผนภูมิที่ 1) ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า ผลงานของประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์นั้น เป็นผลงานที่ดีและควรจะต้องรักษามาตรฐานเดิมไว้ให้ได้ในการแข่งขันครั้งต่อๆ ไป ส่วนการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิคเกมส์ ครั้งล่าสุดในปี 2551 นั้น นักกีฬาไทยสามารถทำผลงานได้เป็นอันดับที่ 41 ของโลก โดยได้รับ 1 เหรียญทอง 5 เหรียญเงิน และ 7 เหรียญทองแดง รวม 13 เหรียญ และเมื่อพิจารณาประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกันแล้ว พบว่า ประเทศไทยสามารถทำผลงานได้ดีรองจากประเทศจีนเท่านั้น

แผนภูมิที่ 1 แสดงอันดับของประเทศในภูมิภาคเอเชียที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ 5 ครั้งที่ผ่านมา

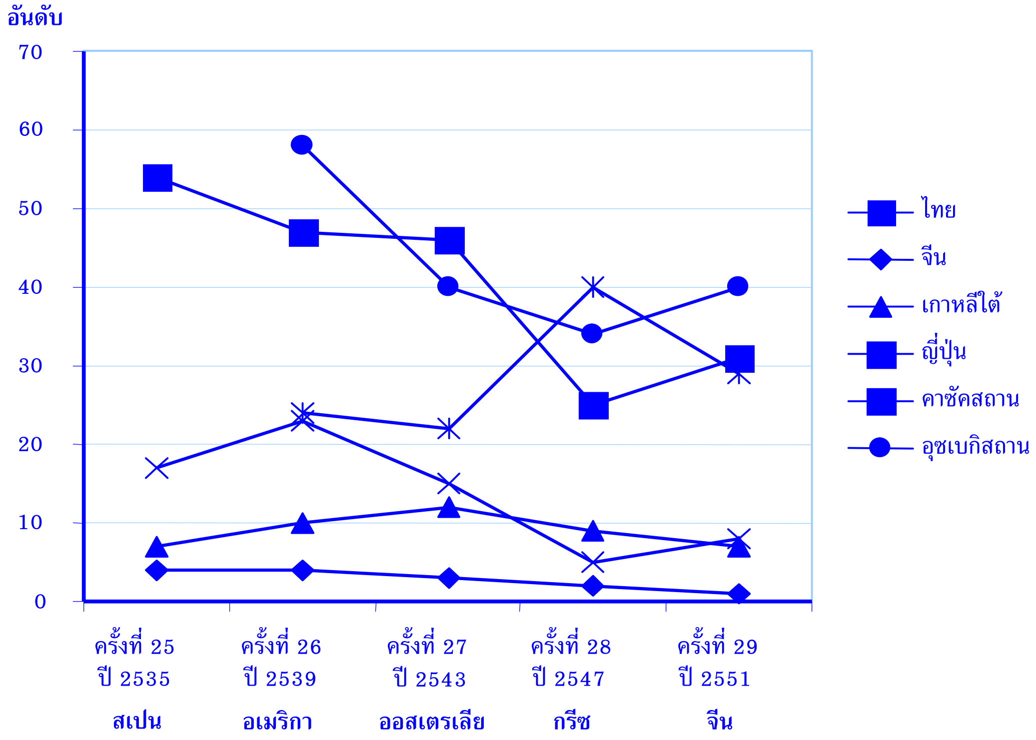

1.2.2 การแข่งขันกีฬาระดับเอเชี่ยนเกมส์

การแข่งขันกีฬาในทวีปเอเชียมีการแข่งขันกีฬาที่สำคัญ ได้แก่ การแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาที่เกือบทุกประเทศในทวีปเอเชียต่างส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน โดยประเทศที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันมีทั้งหมดประมาณ 40 ประเทศ จัดการแข่งขันประมาณ 38 ชนิดกีฬา สำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์นั้นมีการจัดขึ้นเพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาของประเทศในกลุ่มเอเชียให้ได้มาตรฐานทัดเทียมกับนักกีฬาในประเทศยุโรปและอเมริกา และเป็นการสานสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศในภาคพื้นเอเชีย อย่างไรก็ตามประเทศที่มีขนาดใหญ่ หรือมีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะได้เปรียบประเทศที่มีขนาดเล็กหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่าโดยประเทศที่มีความโดดเด่นในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ได้แก่ ประเทศจีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และคาซัคสถาน ซึ่งประเทศเหล่านี้มีการพัฒนานักกีฬาประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และมีการให้ความสำคัญกับการพัฒนากีฬาสมัครเล่นทั้งทางด้านงบประมาณ และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพของนักกีฬาในประเภทต่าง ๆ สำหรับประเทศไทยมีอันดับการแข่งขันอยู่ในอันดับที่ดีขึ้นมาโดยตลอด โดยในการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ครั้งที่ 15 (ครั้งล่าสุดที่ประเทศการ์ตาร์) ประเทศไทยอยู่ที่อันดับที่ 5 รองจากประเทศจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และอุซเบกิซสถาน (แสดงในแผนภูมิที่ 2) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลการแข่งขันของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยกันแล้ว ตั้งแต่การแข่งขันครั้งที่ 13 ที่ผ่านมา ประเทศไทยมีอันดับที่ดีกว่าประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทุกประเทศ (แสดงในแผนภูมิที่ 3) นอกจากนั้นในส่วนของการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนพาราเกมส์ ครั้งที่ 9 ณ ประเทศมาเลเซีย นักกีฬาไทยสามารถทำผลงานได้เป็นอันดับที่ 2 โดยได้รับ 61 เหรียญทอง 43 เหรียญเงิน และ 49 เหรียญทองแดง รวม 153 เหรียญ

<u>แผนภูมิที่ 2</u> แสดงอันดับของประเทศในภูมิภาคเอเชียที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ 5 ครั้งที่ผ่านมา

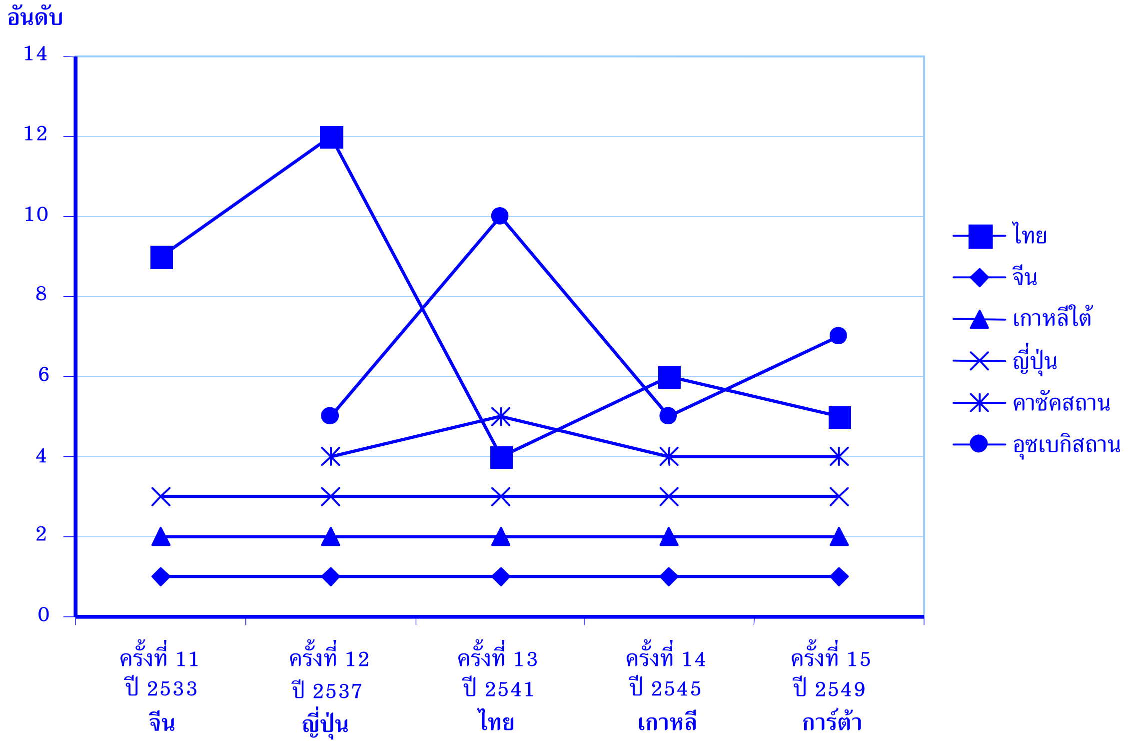

<u>แผนภูมิที่ 3</u> แสดงอันดับของประเทศในภูมิภาคอาเซียนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ 5 ครั้งที่ผ่านมา

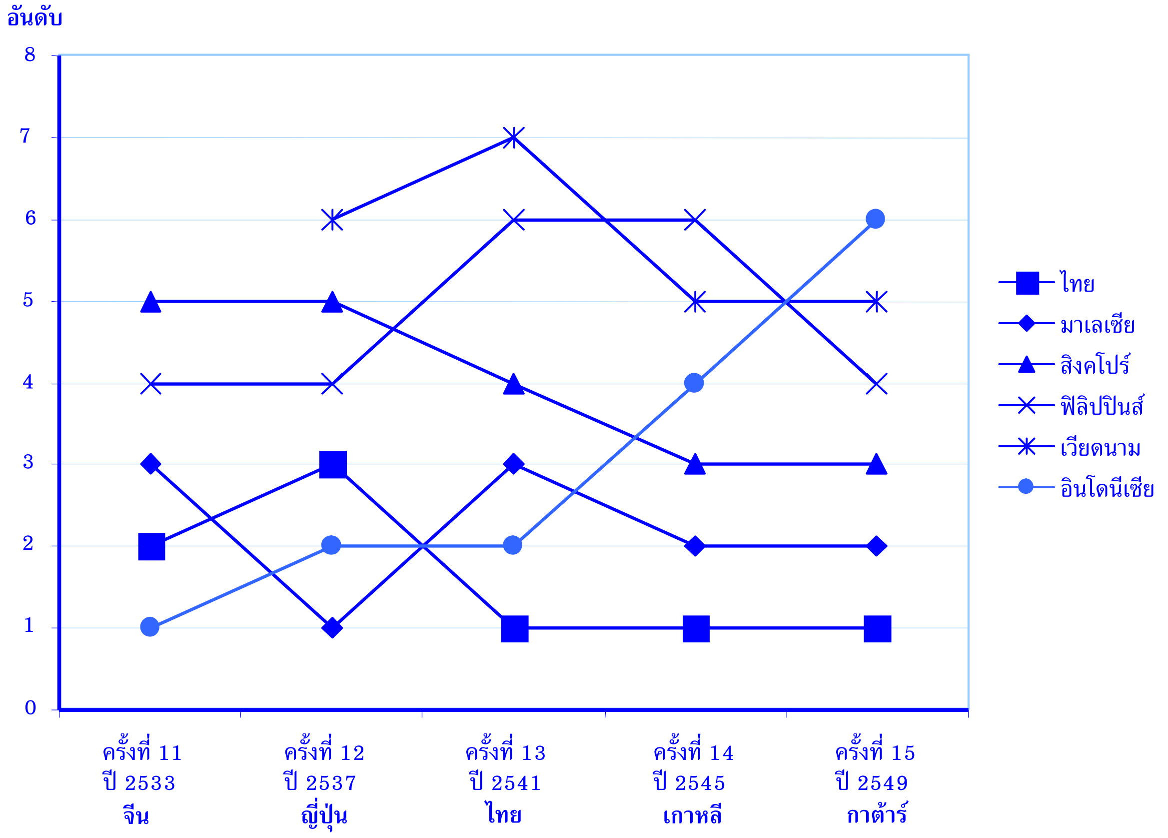

1.2.3 การแข่งขันกีฬาระดับซีเกมส์

การแข่งขันกีฬาที่สำคัญรายการหนึ่งของภูมิภาคเอเชียตะวันตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียนนั้น คือ การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ซึ่งเป็นการจัดการแข่งขันกีฬาเฉพาะประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เดิมเรียกว่า กีฬาแหลมทอง (Southeast Asian Peninsular Games) หรือเซียปเกมส์ (SEAP Games) และในปี 2520 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นซีเกมส์ (Southeast Asian Games) โดยมีประเทศไทย พม่า มาเลเซีย ลาว เวียดนาม และกัมพูชา (สิงคโปร์มาร่วมในภายหลัง) ถือเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้ง ประเทศเหล่านี้มีความตกลงร่วมกันที่จะจัดการแข่งขันกีฬาขึ้นแบบสองปีครั้ง ปัจจุบันมีประเทศสมาชิกที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันมีทั้งหมด 11 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ลาว กัมพูชา เวียดนาม บรูไน และติมอร์ตะวันออก จัดการแข่งขันประมาณ 35 ชนิดกีฬา สำหรับการแข่งขันกีฬาซีเกมส์นั้น มีการจัดการแข่งขันเพื่อช่วยสนับสนุนความร่วมมือ ความเข้าใจ และความสัมพันธ์ในบรรดาประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับผลการแข่งขันครั้งที่ 24 ปี 2550 ที่ผ่านมานั้น ประเทศไทยได้อันดับที่ 1 ทั้งนี้ ที่ผ่านมาประเทศไทยมีอันดับในการแข่งขันแต่ละครั้งไม่เกินอันดับที่ 2 ซึ่งในแต่ละครั้งที่ไทยได้รับอันดับที่ 2 นั้นมักจะเป็นการได้รองจากเจ้าภาพที่ได้อันดับที่ 1 ซึ่งเห็นได้จากการแข่งขัน 5 ครั้งล่าสุด (แสดงในแผนภูมิที่ 4) อย่างไรก็ตาม ผลการแข่งขันในส่วนของกีฬาสากล (กีฬาที่มีการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์และกีฬาเอเชี่ยนเกมส์) นั้น ประเทศไทยได้อันดับที่ 1 ในเหรียญทองจากกีฬาสากลตลอด 3 ครั้งที่ผ่านมา นอกจากนั้นในส่วนของการแข่งขันกีฬาอาเซี่ยนพาราเกมส์ ครั้งที่ 4 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพนั้น พบว่าประเทศไทยส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 292 คน จาก 14 ชนิดกีฬา นักกีฬาไทยสามารถทำผลงานได้เป็นอันดับที่ 1 จาก 11 ประเทศ โดยได้รับ 256 เหรียญทอง 109 เหรียญเงิน 89 เหรียญทองแดง รวม 454 เหรียญ

<u>แผนภูมิที่ 4</u> แสดงอันดับของประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ 5 ครั้งที่ผ่านมา

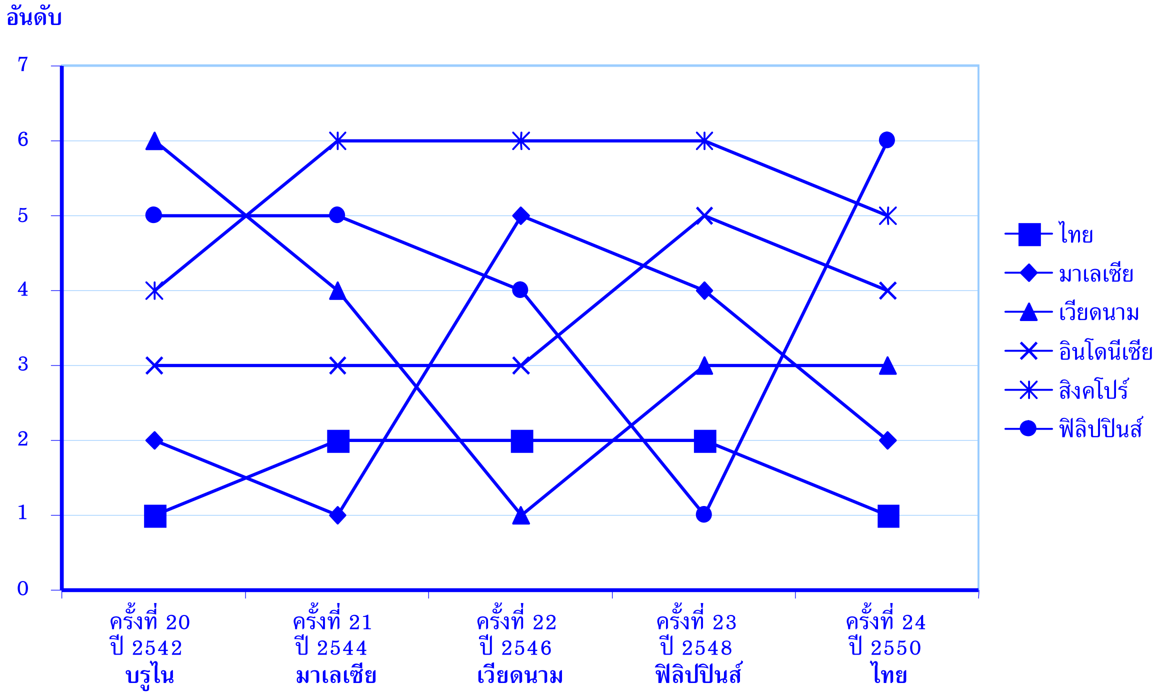

1.3 ผลงานด้านการกีฬาที่สำคัญ

1.3.1 ผลการดำเนินงานด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและมวลชน

การดำเนินงานพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและมวลชน เป็นภารกิจที่ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชนออกกำลังกาย เล่นกีฬาเพื่อการมีสุขภาพดี และสร้างพื้นฐานสำหรับการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันและสู่การเป็นอาชีพได้ ซึ่งผลการดำเนินงานที่สำคัญสำหรับประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

1. <u>การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน</u> โดยการจัดการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ

1.1 <u>การจัดการแข่งขันระดับชาติ</u> เช่น ดำเนินการฝึกสอนกีฬาภาคฤดูร้อน "ร้อนนี้มีกีฬาเพื่อลูกรัก" จำนวน 16 ชนิดกีฬา ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 877 อำเภอใน 75 จังหวัด ในปี 2551 มีการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29 ชุมพรเกมส์ มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 27 ชนิดกีฬา รวมทั้งสิ้น 4,432 คน ซึ่งได้จากการคัดเลือกในระดับจังหวัด 75 จังหวัด และระดับเขต 10 เขตทั่วประเทศ กว่า 230,000 คน การจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนคนพิการแห่งประเทศไทย โดยมีนักเรียน นักศึกษา เยาวชนคนพิการเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 2,500 คน และเริ่มมีการดำเนินงานในชนิดกีฬาที่มีแนวโน้มในการพัฒนา ได้แก่ การจัดการแข่งขันฟุตบอลเด็กเล็กชิงถ้วยพระราชทาน พระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าทีปังกรรัศมีโชติ มีทีมฟุตบอลเด็กเล็กสนใจเข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 300 ทีม รวมทั้งสิ้น 4,000 คน เป็นการดำเนินการเพื่อยกระดับและปรับปรุงมาตรฐานกีฬาฟุตบอลของประเทศไทยและเยาวชนให้สูงขึ้น

1.2 <u>จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ</u> มีการจัดส่งกีฬานักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนระหว่างประเทศแห่งอาเซียนและเอเชีย ในนามประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาชิกอาเซียน ส่งเสริมกีฬานักเรียนในระดับนานาชาติ โดยแต่ละปีจะมีเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิดกีฬาในภูมิภาคเอเชียและเอเชียตะวันออก และในกลุ่มอาเซียน เช่น กอล์ฟฯอาเซียน แบดมินตันฯอาเซียน ว่ายน้ำนักเรียนเอเชีย กรีฑาอาเซียน ยิงปืนเอเชีย ยิมนาสติกอาเซียน เป็นต้น ซึ่งแต่ละชนิดกีฬาประเทศก็ได้รับเหรียญรางวัลมาโดยตลอด อาทิ ในปี 2551 กอล์ฟฯอาเซียน ได้รับรางวัล 3 เหรียญทอง ว่ายน้ำนักเรียนเอเชีย ได้รับรางวัล 4 เหรียญทองประเภทบุคคลชาย, ทีมชายและทีมหญิง 1 เหรียญเงินประเภทบุคคลหญิง ในปี 2550 ยิมนาสติกอาเซียน ได้รับรางวัล 7 เหรียญทอง 4 เหรียญเงิน 2 เหรียญทองแดง กรีฑา ได้รับรางวัล 21 เหรียญทอง 13 เหรียญเงิน 4 เหรียญทองแดง และวอลเลย์บอลชายและหญิงได้รับตำแหน่งชนะเลิศ เป็นต้น ในด้านกีฬาคนพิการมีการดำเนินการคัดเลือก เก็บตัวนักกีฬาเพื่อจัดส่งนักกีฬาคนพิการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการระหว่างประเทศ

2. <u>การพัฒนากีฬามวลชน</u>

2.1 <u>ดำเนินการพัฒนากีฬามวลชนภายในประเทศ</u> เช่น การส่งเสริมพลศึกษา กีฬานันทนาการ และสุขภาพ สามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนตระหนัก ตื่นตัว สร้างกระแสในการกีฬานันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา การจัดมหกรรมกีฬาเพื่อมวลชน "แชลเลนจ์เดย์" เป็นการรณรงค์ให้ประชาชนทั่วประเทศได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พัฒนาสุขภาพร่างกายและจิตใจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นมหกรรมที่ดำเนินการพร้อมกันทั่วโลก ในวันพุธสุดท้ายของเดือนพฤษภาคมของทุกปี ในปี 2551 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งสิ้น 30,137,713 คน การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปะมวยไทย โดยการส่งเสริมการเรียนการสอนศิลปะมวยไทยอย่างถูกต้องทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีเด็ก เยาวชนและประชาชนผู้สนใจในการฝึกทักษะ

และพัฒนาแม่ไม้มวยไทยกว่า 300 คน และการจัดการแข่งขันกีฬาชาวไทยภูเขาใน 20 จังหวัดทั่วประเทศไทย มีชาวไทยภูเขาเข้าร่วมไม่น้อยกว่า 20,000 คน ในแต่ละปี

2.2 <u>ดำเนินการพัฒนากีฬามวลชนระหว่างประเทศ</u> ได้แก่ กีฬาพื้นบ้านลุ่มน้ำโขง ครั้งที่ 6 ปี 2551 ณ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งกีฬาสากลและกีฬาพื้นบ้าน รวม 6 ประเทศ คือ ลาว พม่า กัมพูชา จีน เวียดนาม และไทย และดำเนินการกีฬานันทนาการสร้างเสริมสัมพันธ์ไทย – มาเลเซีย ได้สร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างข้าราชการและประชากรตามแนวตะเข็บชายแดนของทั้งสองประเทศ เกิดความรัก ความสามัคคี เอื้ออาทรต่อกัน ในปี 2551 มีประชาชน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้และจากประเทศมาเลเซีย จำนวน 4,000 คน

1.3.2 <u>ผลการดำเนินงานด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ</u>

การดำเนินการเพื่อพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1) การก่อสร้างศูนย์บริหารองค์กรกีฬา (ศูนย์ฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬา) งบประมาณทั้งสิ้น 567 ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณการก่อสร้างของปีบัญชี 2551 จำนวน 189 ล้านบาท ณ สิ้นปีบัญชี 2551 อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง

2) การพัฒนานักกีฬา มีการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของนักกีฬาในระดับต่าง ๆ เช่น โครงการพัฒนากีฬาจังหวัด (Sports Hero) เป็นการคัดเลือกนักกีฬาที่มีผลงานการแข่งขันระดับประเทศในเกณฑ์ดี และผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ทักษะและสมรรถภาพทางกายอยู่ในเกณฑ์ดีเข้าร่วมโครงการ ซึ่งนักกีฬาจะได้รับการฝึกซ้อมตลอดปี โดยได้ส่งเสริมให้มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาพัฒนาขีดความสามารถ ซึ่งในปี 2551 มีนักกีฬาที่เข้าร่วมโครงการจำนวนทั้งสิ้น 1,018 คน นอกจากนั้น ยังมีการสนับสนุนการเก็บตัวฝึกซ้อมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติที่สำคัญ ได้แก่ การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 จำนวน 1,389 คน การแข่งขันกีฬาอาเซี่ยนพาราเกมส์ ครั้งที่ 4 จำนวน 459 คน เป็นต้น

3) การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาทุกระดับ โดยทำการพัฒนาทั้งผู้ฝึกสอนในระดับชาติ ผู้ตัดสินระดับนานาชาติ ผู้บริหารทางการกีฬาระดับนานาชาติ รวมทั้งอบรมบุคลากรกีฬาคนพิการ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้มีการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาระดับชาติ (ขั้นกลางและขั้นสูง) จำนวน 630 คน ผู้ตัดสินกีฬาระดับชาติ จำนวน 365 คน พัฒนาบุคลากรกีฬาคนพิการ จำนวน 304 คน และบุคลากรกีฬาระดับนานาชาติ จำนวน 130 คน นอกจากนั้นยังมีการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาระดับนานาชาติร่วมกับสถาบันกีฬาของสหรัฐอเมริกา จำนวน 56 คน และผู้บริหารทางการกีฬาระดับนานาชาติ จำนวน 54 คน

4) การสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับชาติ ได้ให้การสนับสนุนการเตรียมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จังหวัดพิษณุโลก (พิษณุโลกเกมส์) ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อซ่อมแซมสนามกีฬาสนับสนุนเจ้าภาพระดับภาค 5 ภาค ดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อเป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันในระหว่างวันที่ 14-24 ธันวาคม 2551 การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จังหวัดอุบลราชธานี การสนับสนุนการเตรียมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติครั้งที่ 25 จังหวัดกาญจนบุรี โดยจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการเตรียมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 26 จังหวัดพิษณุโลก รวมทั้งการสนับสนุนการแข่งขันกีฬาแดนสามัคคีเกมส์ ครั้งที่ 5

5) การสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ มีทั้งการสนับสนุนการเตรียมเข้าร่วมการแข่งขัน และการสนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ซึ่งมีผลการแข่งขันในรายการที่สำคัญ ๆ อาจพอสรุปได้ดังนี้

รายการแข่งขันกีฬา	อันดับของไทย	เหรียญรางวัล ทอง	เหรียญรางวัล เงิน	เหรียญรางวัล ทองแดง	รวม
1. กีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 29 ปี 2551 (ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน)	31 (4 เอเชีย)	2	2	0	**4**
2. กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 15 ปี 2549 (ณ ประเทศกาตาร์)	9	9	12	11	**32**
3. กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 ปี 2552 (ณ ประเทศไทย)	1	183	123	103	**409**
4. กีฬาพาราลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 13 ปี 2551 (ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน)	41	1	5	7	**13**
5. กีฬาเอเชี่ยนพาราเกมส์ ครั้งที่ 9 ปี 2549 (ณ ประเทศมาเลเซีย)	2	61	43	49	**153**
6. กีฬาอาเซี่ยนพาราเกมส์ ครั้งที่ 4 ปี 2552 (ณ ประเทศไทย)	1	256	109	84	**449**

1.3.3 ผลการดำเนินงานด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

การดำเนินการเพื่อพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1) การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ร่วมมือกับสมาคมในการให้การสนับสนุนงบประมาณให้แก่สมาคมในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ จำนวน 10 ชนิดกีฬา ได้แก่ การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก 2007-2008 การแข่งขันวอลเลย์บอลอาชีพ การแข่งขันเทนนิสอาชีพการแข่งขันสนุกเกอร์อาชีพ ทั้งดิวิชั่น 1 และ 2 การแข่งขันกอล์ฟอาชีพการแข่งขันโบว์ลิ่งอาชีพ การแข่งขันตะกร้อลอดห่วงอาชีพ การแข่งขันตะกร้ออาชีพไทยแลนด์ลีก การแข่งขันแบดมินตันอาชีพ (The Master Thailand Badminton Professional 2008) และการแข่งขันเทเบิลเทนนิสอาชีพ

2) การพัฒนานักกีฬาอาชีพ โดยการส่งเข้าร่วมการแข่งขันรายการอาชีพเพื่อเพิ่มประสบการณ์และจัดลำดับการเป็นนักกีฬาอาชีพ (Ranking)

3) การพัฒนาบุคลากรกีฬาอาชีพ ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และบุคลากรกีฬา โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้ดำเนินการพัฒนาบุคลากรกีฬาอาชีพ รวม 239 คน

4) การอุดหนุนศูนย์พัฒนาฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬาอาชีพ ได้แก่ การอุดหนุนศูนย์พัฒนากีฬากอล์ฟอาชีพ บิลเลียดอาชีพ โบว์ลิ่ง แบดมินตัน และตระกร้ออาชีพนานาชาติ

1.3.4 ผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬา

การส่งเสริมการดำเนินงานด้านด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาได้ดำเนินการต่าง ๆ ได้แก่

1) สร้างและพัฒนาองค์ความรู้ ผลิตเอกสารและสื่อทางด้านเวชศาสตร์ เช่น การป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา การจัดหน่วยปฐมพยาบาลประจำสนามแข่งขันกีฬา เป็นการสร้างความเข้าใจให้ประชาชนเป็นผู้ที่รู้จักการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกต้อง และมีความปลอดภัยต่อร่างกาย รวมทั้งเผยแพร่องค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาสาขาต่าง ๆ โดยการจัดสัปดาห์วิทยาศาสตร์การกีฬา

2) เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย และลานหน้าสนามกีฬาแห่งชาติในปี 2551 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรม 97,144 คน/ครั้ง มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับข้าราชการในสังกัดสำนักงานและประชาชน โดยบริการรถวิทยาศาสตร์การกีฬาเคลื่อนที่ (Mobile Unit) และในปี 2550 ทดสอบสมรรถภาพทางกายของประชาชนภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ มีประชาชนชายและหญิงอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 18,450 คน

3) อบรมบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในปี 2550 จัดฝึกอบรมการใช้เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับครู อาจารย์พลศึกษา และบุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง และก็มีการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญอย่างต่อเนื่อง

4) การสร้างองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาจากการทำงานวิจัยทางด้านจิตวิทยาการกีฬา โภชนาการกีฬา สรีรวิทยาการกีฬาและรายงานทางวิชาการด้านเทคโนโลยีการกีฬาโดยได้นำความรู้และงานวิจัยไปนำเสนอในงานประชุมวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

5) จัดอบรมแก่บุคลากรทางการกีฬาทั้งส่วนกลางและภูมิภาค การจัดสัมมนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในส่วนภูมิภาค การเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาโดยการจัดทำสารวิทยาศาสตร์และแจกจ่ายให้โรงเรียนสถาบันการศึกษา และการจัดส่งนักวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้าร่วมประชุมวิชาการ

6) การให้บริการทดสอบสมรรถภาพและส่งเสริมสมรรถภาพแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา

7) การควบคุมการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาไทย โดยได้ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศกับองค์กรต่อต้านสารต้องห้ามโลก (World Anti-Doping Agency หรือ WADA) และในระดับภาคพื้นเอเชีย โดยปฏิบัติหน้าที่เหมือนองค์กรต่อต้านสารต้องห้ามแห่งชาติ (Regional Anti-Doping Organization : RADO) ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสารต้องห้ามจากแหล่งวิชาการต่าง ๆ เพื่อจัดทำสื่อและเอกสารเผยแพร่ให้คำแนะนำในการใช้สารต้องห้ามกับนักกีฬาและประชาชน ได้แก่ คู่มือสารต้องห้าม เอกสารแผ่นพับ หนังสือยาที่ใช้ได้และยาที่ห้ามใช้ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ควบคุมสารต้องห้ามตามหลักสูตร WADA เพื่อเตรียมปฏิบัติงานในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติต่อไป

1.3.5 ผลการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการกีฬา

การดำเนินการเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1) การสนับสนุนการดำเนินงานของสมาคมกีฬาและองค์กรเครือข่ายกีฬา เพื่อทำการเก็บตัวฝึกซ้อมนักกีฬา การส่งเข้าร่วมการแข่งขัน การจัดการแข่งขัน การจัดการอบรมบุคลากรของสมาคมกีฬาต่าง ๆ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมและองค์กรเครือข่ายกีฬาต่าง ๆ รวม 205 องค์กร ได้แก่ สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย 54 สมาคม สมาคมคนพิการแห่งประเทศไทย สมาคมผู้เปลี่ยนอวัยวะแห่งประเทศไทย คณะกรรมการสเปเชี่ยลโอลิมปิกแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาจังหวัด 76 จังหวัด และคณะกรรมการกีฬาจังหวัด 75 จังหวัด ปีละประมาณ 250 ล้านบาท

2) การจัดตั้งสถานีทีวีกีฬา (T - Sports) ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านกีฬาที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย องค์การสื่อสารมวลชน กรมประชาสัมพันธ์ ประชาคมกีฬา และสื่อกีฬา โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่การแข่งขันกีฬาของสมาคมกีฬาต่าง ๆ การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการกีฬา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายกีฬาสำหรับทุกคน (Sports For All) เช่น เกร็ดกีฬา โภชนาการกีฬา วิทยาศาสตร์การกีฬา กฎหมายเกี่ยวกับการกีฬา การออกกำลังกายในผู้สูงอายุ กีฬาบำบัด เป็นต้น โดยมีการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการ ประมาณปีละ 20 – 40 ล้านบาท

1.4 แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาการกีฬาของไทย

การพัฒนาการกีฬาของไทยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550 – 2554) โดยยังคงมีแนวคิดพื้นฐานในการยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา เพื่อมุ่งสู่สังคมที่เข้มแข็งมีคุณภาพ และมีเป้าหมายหลักเพื่อลดอัตราการเพิ่มขึ้นของการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ เพื่อนำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพแรงงานและลดรายจ่ายด้านสุขภาพ และส่งเสริมให้คนไทยหันมาออกกำลังกายให้มากขึ้น.ถูกวิธีมากขึ้น ทั้งนี้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ด้านสาธารณสุขใหม่ที่เน้นการป้องกันไม่ให้เกิดโรคมากกว่าการรักษาและมุ่งเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ มีความสัมพันธ์ทางสังคมและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ เน้นการพัฒนาระบบสุขภาพอย่างครบวงจร มุ่งการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน และการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ และได้ให้ความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของคนและระบบ.ให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต.แสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัฒน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพของคนในสังคมที่สัมพันธ์กับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ดังนี้

1. ประเด็นการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมในประเทศที่พัฒนาสังคมกำลังเปลี่ยนเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุรวมทั้งประเทศไทยด้วยทำให้กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทั้งด้านการกีฬาการออกกำลังกายและการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุจะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น

2. ประเด็นสถานะด้านสังคมของประเทศไทย พบว่า ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาคนอยู่ระดับกลาง การพัฒนาคนด้านการศึกษาขยายตัวเชิงปริมาณอย่างรวดเร็ว แต่ความสามารถในการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงนำความรู้ไปปรับใช้ยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพการศึกษายังไม่เพียงพอในการปรับตัว

เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและการเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ และการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ยังต่ำ.ทำให้ไม่สามารถเพิ่มขีดความสามารถในเชิงแข่งขันกับต่างประเทศได้

3. ประเด็นวิกฤตค่านิยมทางวัฒนธรรม พบว่า ประชาชนขาดการคัดกรองและการเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลง สาเหตุเนื่องจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันศาสนามีบทบาทในการเลี้ยงดูและอบรมเยาวชนลดน้อยลง ทำให้ค่านิยม และพฤติกรรมมุ่งเน้นที่วัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มขึ้น

4. ประเด็นปัญหาสุขภาวะ แม้คนไทยได้รับหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึง แต่คนไทยต้องเผชิญกับการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ 5 อันดับแรก คือ โรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมองและมะเร็ง

5. ประเด็นด้านการบริหารจัดการประเทศมีการเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่น ๆ เข้ามาร่วมกับภาครัฐมากขึ้น แต่ภาคประชาชนยังมีบทบาทจำกัดการพัฒนาด้านการกีฬาเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในด้านบุคลากรด้านการกีฬา รวมทั้งเกี่ยวข้องกับประชาชนทั่วไปในการเข้ามาชมกีฬาหรือใช้บริการ เพื่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา โครงสร้างพื้นฐานรองรับการแข่งขัน และอุปกรณ์ด้านการกีฬา รวมทั้งองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการองค์กรแบบบูรณาการให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

นอกจากนั้นการพัฒนากีฬาของไทยมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งเป็นแผนแม่บททางการกีฬาที่ใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากีฬาของชาติ ให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1) การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน
2) การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน
3) การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4) การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ
5) การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
6) การพัฒนาการบริหารการกีฬา

ซึ่งทั้ง 6 ยุทธศาสตร์เป็นยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนการพัฒนากีฬาของชาติบรรลุเป้าหมายในการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ การพัฒนากีฬาในท้องถิ่น และกีฬาเพื่อการแข่งขันในระดับโลก

นโยบายของรัฐบาล (ฯพณฯ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านการกีฬาของประเทศ โดยได้กำหนดให้การพัฒนาการกีฬาอยู่ในนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมแข็งแรง โดยการส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬาในทุกมิติ และทุก ๆ ด้านอย่างครบวงจร รวมถึงการยกระดับมาตรฐานกีฬาของไทยสู่การเป็นเลิศในการแข่งขันและเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสุขพลานามัยของคนไทย โดยกำหนดนโยบายการกีฬาและนันทนาการ ดังนี้

1) เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดยประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคธุรกิจเอกชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มี

ส่วนร่วมในการพัฒนากีฬา จัดหาสถานที่จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมให้เยาวชนมีความสนใจในการกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

2) พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ พร้อมทั้งนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ จัดให้มีการควบคุมมาตรฐานการฝึกสอนด้านการกีฬาให้มีคุณภาพ และสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง

3) ส่งเสริมกีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและได้รับการยอมรับจากสากลยิ่งขึ้น

4) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการกีฬา โดยส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการกีฬาจัดกิจกรรมและสถานกีฬา รวมทั้งจัดสร้างลานกีฬาในทุกหมู่บ้านและชุมชน

5) ปรับปรุงกฎหมายการกีฬาและที่เกี่ยวข้อง โดยจัดให้มีกฎหมายกีฬาอาชีพ กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการนักกีฬา และกฎหมายอื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) นโยบายรัฐบาลและภาวการณ์แข่งขันกีฬาที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มทางด้านการพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพและการพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน ดังนี้

1. แนวโน้มการพัฒนาด้านสุขภาพของประชาชน เน้นการนำประเด็นด้านการพัฒนาการกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้เป็นแนวทางการพัฒนาสุขภาพของประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายมากขึ้น

2. โครงสร้างสังคมไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น.โดยประชากรกลุ่มผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 10 ในปี พ.ศ. 2563 การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาและการออกกำลังกายในอนาคตจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย รวมทั้งการนันทนาการให้แก่ประชาชนทั่วไปให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมในแต่ละช่วงวัยของประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป

3. ปัจจุบันเริ่มมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าสู่กลุ่มเยาวชนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ทำให้ทุกฝ่ายในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของการใช้การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อช่วยลดปัญหายาเสพติด โดยมีการรณรงค์และส่งเสริมให้เยาวชนหันมานิยมเล่นกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ปัญหาความไม่สงบในสังคมไทยโดยเฉพาะปัญหาการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีลักษณะยืดเยื้อและต่อเนื่องจึงควรมีการใช้มิติกีฬาด้านความมั่นคงเพื่อลดปัญหา

4. มีการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อช่วยให้ข่าวสารด้านการกีฬาทั่วโลกเข้าถึงประชาชนได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนเพื่อสร้างกระแสค่านิยม และวัฒนธรรมในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

5. การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีแนวโน้มความต้องการเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านการพัฒนาศักยภาพนักกีฬาและสิ่งประดิษฐ์ หรือธุรกิจอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้สนับสนุนด้านกีฬาและออกกำลังกายของประชาชน

6. จากความสำเร็จของนักกีฬาไทยในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 15 และกีฬาเฟสปิคเกมส์ ครั้งที่ 9 ที่ผ่านมา ทำให้ภาคธุรกิจเอกชนและสมาคมกีฬามีความตื่นตัวในการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อธุรกิจเพิ่มมากขึ้นทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ส่งผลให้ประเทศไทยมีโอกาสที่จะใช้การกีฬาเป็นมิติเศรษฐศาสตร์เป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้เพื่อพัฒนาประเทศ

7. อนาคตการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เพราะเรื่องสุขภาพเป็นเรื่องของทุกคน และเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องอยู่กับชีวิต อาชีพ และความเป็นอยู่นั่นคือ การกีฬาและการออกกำลังกายเป็นเรื่องของวิถีชีวิต ดังนั้นในอนาคตจึงมีแนวโน้มพัฒนาการกีฬาและการออกกำลังกายให้เป็นวิถีชีวิตของคนไทย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สำหรับประเทศไทยประชาชนเริ่มมีความนิยมทางด้านกีฬามากขึ้นเนื่องจากแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของการให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพ แต่การพัฒนากีฬาของประเทศไทยนั้นยังคงต้องพึ่งพาภาครัฐเป็นสำคัญ เนื่องจากความนิยมดังกล่าวยังไม่มากพอที่จะทำให้ธุรกิจทางด้านกีฬาสามารถสร้างรายได้จำนวนมากให้กับภาคเอกชนที่ต้องการจะลงทุนในธุรกิจดังกล่าว จึงทำให้การพัฒนานักกีฬาและบุคลากรกีฬาต้องอาศัยการสนับสนุนจากภาครัฐ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีงบประมาณจำกัดในการสนับสนุนกีฬาทั้งกีฬาสมัครเล่นและกีฬาอาชีพ จึงส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ซึ่งประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนานักกีฬารุ่นใหม่ขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง แต่ข้อจำกัดดังกล่าวทำให้การสรรหานักกีฬารุ่นใหม่ทำได้เฉพาะกลุ่ม และรัฐบาลยังไม่มีงบประมาณเพียงพอในการเสริมสร้างศักยภาพให้กับสมาคมกีฬา องค์กรกีฬาต่าง ๆ เพื่อให้สมาคมเหล่านั้นพัฒนานักกีฬาสมัครเล่นที่มีศักยภาพเพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยเข้าทำการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติรายการต่าง ๆ

นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาสถานการณ์กีฬาอาชีพ อาจพบว่า ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ได้มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นเลิศด้านกีฬาและประกอบอาชีพทางการกีฬา ซึ่งประเทศที่สามารถพัฒนากีฬาไปสู่การอาชีพได้นั้นจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศ เช่น การสร้างชื่อเสียง การนำรายได้เข้าสู่ประเทศ เป็นต้น เนื่องจากการประกอบธุรกิจทางการกีฬาเป็นการพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศและประชาชน ซึ่งจะมีรายได้จากการประกอบอาชีพทางการกีฬา ที่ผ่านมาประเทศไทยได้เริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) จนมาถึงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) ที่ได้ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนในการส่งเสริมกีฬาเพื่อการอาชีพโดยพัฒนากีฬาเพื่อนำร่องสู่กีฬาอาชีพรวม 12 ชนิดกีฬา ประกอบด้วย ประเภทบุคคล 8 ชนิดกีฬา ได้แก่ กอล์ฟ เทนนิส บิลเลียด โบว์ลิ่ง แบดมินตัน จักรยานยนต์ เทเบิลเทนนิส และมวยไทย ประเภททีม 4 ชนิดกีฬา ได้แก่ฟุตบอล ตะกร้อ ตะกร้อลอดห่วง และวอลเลย์บอล อย่างไรก็ตามการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ที่ผ่านมาในประเทศไทยนั้น ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร มีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย ได้แก่ นักกีฬาที่มีความสามารถทัดเทียมในระดับนานาชาติมีน้อยลงเนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมเยาวชน ขาดกระบวนการในการสร้างนักกีฬาควบคู่ไปกับการแข่งขันกีฬาเพื่อให้มีจำนวนนักกีฬาเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งบุคลากรทางการกีฬาได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้บริหารองค์กรกีฬาและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่ทำงานเป็นอาสาสมัคร ไม่มีผลตอบแทนที่ต่อเนื่อง ทำให้การพัฒนากีฬาไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพยังไม่ก้าวหน้า

กีฬาอาชีพถือได้ว่าเป็นธุรกิจบันเทิงประเภทหนึ่ง การพัฒนากีฬาอาชีพจำเป็นที่นักกีฬาต้องมีคุณภาพและมีความสามารถระดับมาตรฐานสากล นักกีฬาอาชีพจำเป็นต้องมีความสามารถสูงจึงจะได้รับการสนับสนุนจากผู้ชม และมีผู้ให้การสนับสนุน (Sponsor) นอกจากนี้ยังต้องนำหลักการตลาดเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงจะช่วยส่งผลให้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพประสบความสำเร็จ รวมทั้งจะต้องพัฒนาต่อจากกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งในมุมมองด้านคุณภาพและจำนวนนักกีฬาที่สามารถพัฒนาขึ้นได้ ซึ่งในการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องมีการกำหนดแผนงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว ที่สอดคล้องกับแผนงานการพัฒนาของประเทศ (แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ) และต้องมีความต่อเนื่อง เพื่อให้การพัฒนากีฬาอาชีพบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ 5 วัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพและกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐาน 2) พัฒนานักกีฬา บุคลากรกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร และส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเป็นสมาชิกขององค์กร สโมสรกีฬาอาชีพทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันผลิตนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพ 3) พัฒนาการจัดการแข่งขันให้เป็นระบบและมีมาตรฐานสากล 4) พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านสถานกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันตามมาตรฐานสากล และให้มีการศึกษาเรียนรู้และนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาประยุกต์ให้ในการพัฒนานักกีฬาและ 5) พัฒนาระบบบริหารการจัดการแบบมืออาชีพ โดยสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและสวัสดิการกีฬาอาชีพเพื่อการคุ้มครอง และรักษาสิทธิหรือผลประโยชน์ รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกีฬาอาชีพ ดังนั้น ในส่วนของการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม นำมาซึ่งรายได้ ชื่อเสียงของนักกีฬา และภาพลักษณ์ของประเทศ ปัจจุบันกีฬาอาชีพเป็นดัชนีชี้วัดความเจริญของประเทศที่พัฒนาแล้วอีกทางหนึ่งด้วย

บทที่ 2
ความเป็นมาและกระบวนการจัดทำแผน

2.1 ความเป็นมา

การพัฒนาการกีฬา เป็นมาตรการที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของประชากรของประเทศทั้งในด้านสุขภาพพลานามัย และด้านจิตใจเป็นปัจจัยสำคัญและเอื้ออำนวยให้ประชากรในชาติสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตและมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลมีนโยบายนอกจากจะส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อประโยชน์ทางด้านสุขภาพพลานามัยและสร้างพื้นฐานการกีฬาแล้ว การส่งเสริมให้นักกีฬาไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ ยังเป็นมาตรการสำคัญที่จะกระตุ้น ความสามัคคี ความรักชาติ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศและสร้างชื่อเสียงต่อประเทศชาติอีกด้วย

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ภายใต้การดำเนินงานของรัฐบาลปัจจุบันมีนโยบายในการส่งเสริมการดำเนินงานด้านกีฬาในการพัฒนากีฬาให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล โดยสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง การจัดหาอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและสถานที่ การนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬา การส่งเสริมกีฬาไทยให้เป็นกีฬาสากล การปรับปรุงกฎระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เพื่อสนับสนุนความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาในระดับสากล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (นายชุมพล ศิลปอาชา) จึงได้มอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการกีฬาของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) เพื่อเป็นการวางแผนและเตรียมความพร้อมนักกีฬาไทยทั้งคนปกติและคนพิการได้ประสบชัยชนะในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์และกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ ในปี พ.ศ. 2555 ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ และในปี พ.ศ. 2559 ณ กรุง ริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ สถาบันการพลศึกษา ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) โดยนำแนวคิด หลักการ และข้อมูลต่างๆ ที่สำคัญมาประกอบการจัดทำ ประกอบด้วย

1. แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาการกีฬาโลกและการกีฬาของประเทศไทย ซึ่งเป็นต้นทุนสำคัญในการวิเคราะห์สถานการณ์ และศักยภาพของนักกีฬาไทย
2. ข้อมูลที่ได้จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ที่กรุงปักกิ่ง รวมทั้งภาวะการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ ที่ได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ได้แก่ นักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา (ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีม ผู้แทนสหพันธ์กีฬา) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา สนามแข่งขัน อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ

3. ปัจจัยความสำเร็จ (Key Success Factors) ในการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ โดยยึดหลักนักกีฬาเป็นศูนย์กลางการพัฒนา มีปัจจัยอื่น ๆ สนับสนุน

4. แนวคิดการแบ่งกลุ่มการเตรียมและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติออกเป็น 3 ระดับ ประกอบด้วย

4.1) <u>ระดับโลก</u> ได้แก่ โอลิมปิกเกมส์ฤดูร้อน, โอลิมปิกเกมส์ฤดูหนาว, พาราลิมปิกเกมส์ฤดูร้อน, พาราลิมปิกเกมส์ฤดูหนาว, ยูธโอลิมปิกเกมส์ ชิงชนะเลิศแห่งโลก นานาชาติ/เซอร์กิต เป็นต้น

4.2) <u>ระดับเอเชีย</u> ได้แก่ เอเชี่ยนเกมส์ฤดูร้อน, เอเชี่ยนเกมส์ฤดูหนาว, เอเชี่ยนอินดอร์เกมส์, เอเชี่ยนบีชเกมส์, เอเชี่ยนมาเชียลอาร์ทเกมส์, เอเชี่ยนยูธเกมส์, เอเชี่ยนพาราเกมส์ (เฟสปิกเกมส์), ชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย

4.3) <u>ระดับอาเซียน</u> ได้แก่ อาเซียนพาราเกมส์, ชิงชนะเลิศแห่งอาเซียน

สำหรับการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวเป็นส่วนที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะนำประเทศไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ในปี พ.ศ. 2555 ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ และในปี พ.ศ. 2559 ณ กรุง ริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล ซึ่งจากการดำเนินงานการพัฒนากีฬาที่ผ่านมาประสบปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนานักกีฬา รวมทั้งอันดับในการแข่งขันต่าง ๆ โดยสรุปได้ดังนี้

1) <u>ด้านบุคลากร</u> นักกีฬายังขาดศักยภาพ ในการแข่งขันกับนักกีฬาในระดับนานาชาติ เนื่องจากขาดการเก็บตัวฝึกซ้อมที่ต่อเนื่อง อีกทั้งยังไม่มีผู้ฝึกสอนในระดับอาชีพดูแลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และนักกีฬามีประสบการณ์ในการแข่งขันในรายการระดับนานาชาติค่อนข้างน้อย

2) <u>ด้านงบประมาณ</u> ระเบียบการใช้จ่ายงบประมาณจากภาครัฐขาดความคล่องตัว ซึ่งทำให้ไม่สามารถสนับสนุนนักกีฬาได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง

3) <u>ด้านสนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก</u> ที่ยังไม่ได้มาตรฐานและขาดการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้และสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน

4) <u>ด้านการบริหารจัดการ</u> โดยยังขาดรูปแบบในการบริหารจัดการกีฬาที่ได้มาตรฐานสากล

แผนภูมิที่ 5 แนวคิด : การสร้างกีฬาไทยเพื่อความเป็นเลิศระดับนานาชาติ (พ.ศ. 2553 – 2559)

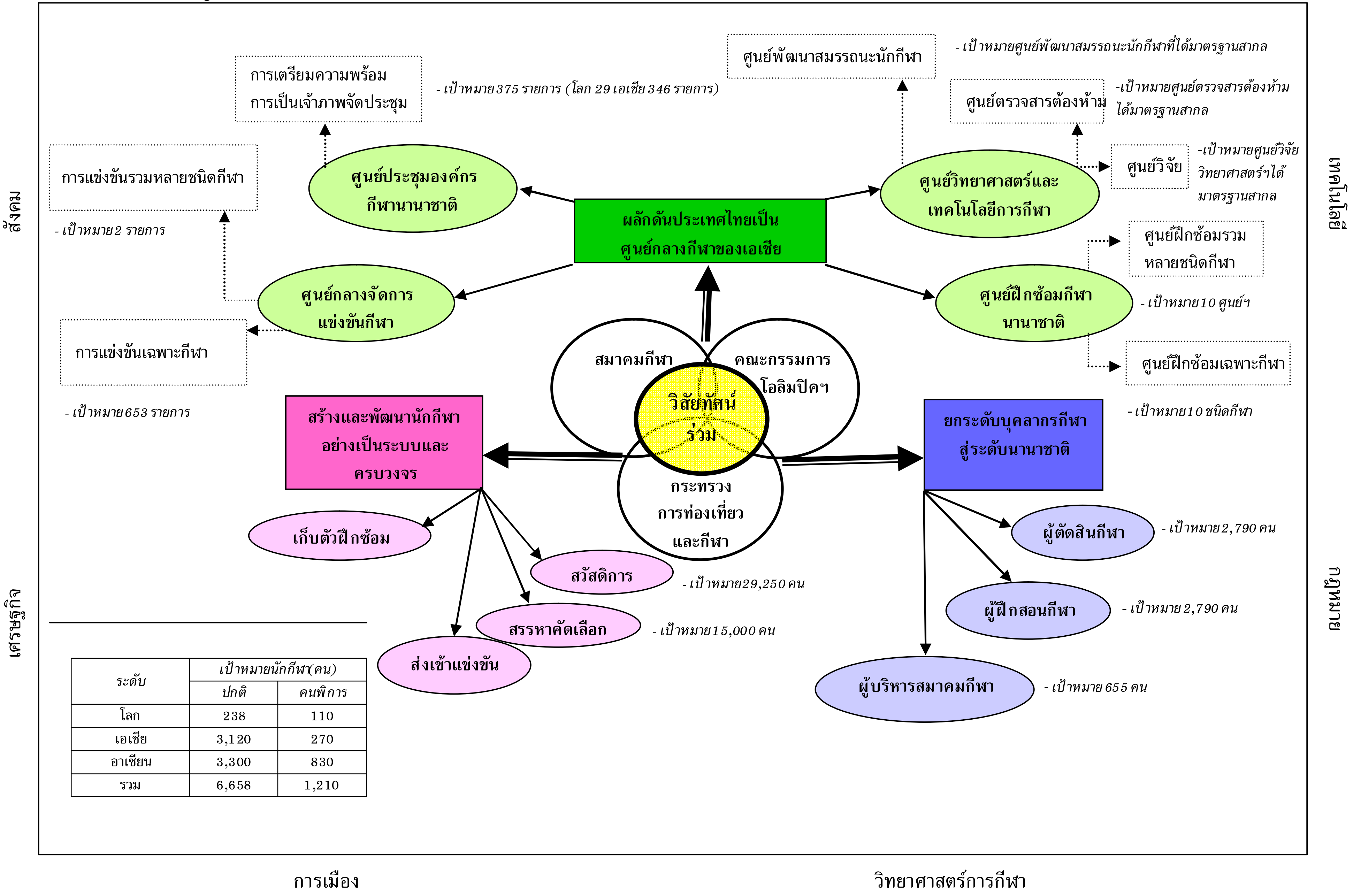

ระดับ	เป้าหมายนักกีฬา(คน)	
	ปกติ	คนพิการ
โลก	238	110
เอเชีย	3,120	270
อาเซียน	3,300	830
รวม	6,658	1,210

แผนภูมิที่ 6 แสดงแนวคิดปัจจัยหลักความสำเร็จกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (Key Success Factors)

แนวทางการทำงาน จะเป็นลักษณะบูรณาการทำงานร่วมกัน มีการสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างกระบวนการทำงานเป็นทีมและเป้าหมายร่วมกัน โดยอาศัยการทำเป็นโปรแกรมหรือโครงการ (program or project – based activities) ที่สามารถตั้งและยุบเลิกได้เมื่อบรรลุเป้าหมายของงานที่ตั้งเอาไว้ ซึ่งแต่ละทีมงานหลักจะอาศัยความเชี่ยวชาญในการทำงานร่วมกัน ตัวอย่างเช่น โครงการผลิตและพัฒนานักกีฬาเฉพาะทาง ทุกทีมงานควรมาหารือและมองภาพรวมหรือเป้าหมายร่วมกัน กำหนดกิจกรรมและจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรม เช่น ในการผลิตและพัฒนานักกีฬา ทีมงานด้านวิจัยและพัฒนาจำเป็นต้องอาศัยการวิเคราะห์และข้อมูลจากทีมงานด้านสถิติและสารสนเทศ และทีมงานด้านวิเคราะห์คู่แข่งขันต้องอาศัยข้อมูลการศึกษา/วิจัยจากทีมงานด้านการวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาโจทย์การผลิตและพัฒนานักกีฬาร่วมกัน ทั้งนี้ ต้องอาศัยการสนับสนุนจากทีมงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในด้านโครงสร้างร่างกายของนักกีฬาและการพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ฝึกซ้อมหรืองานวิศวกรรมจากทีมงานวิศวกรรมการกีฬา รวมทั้งการสนับสนุนในเชิงเทคนิควิชาการจากทีมงานด้านผู้ฝึกสอนกีฬาอย่างมืออาชีพ และจากทีมงานด้านการบริหารงานกลางในด้านการวางแผน การเงินและงบประมาณ เป็นต้น

<u>แผนภูมิที่ 7</u> แสดงแนวทางการทำงานในลักษณะการบูรณาการร่วมกัน

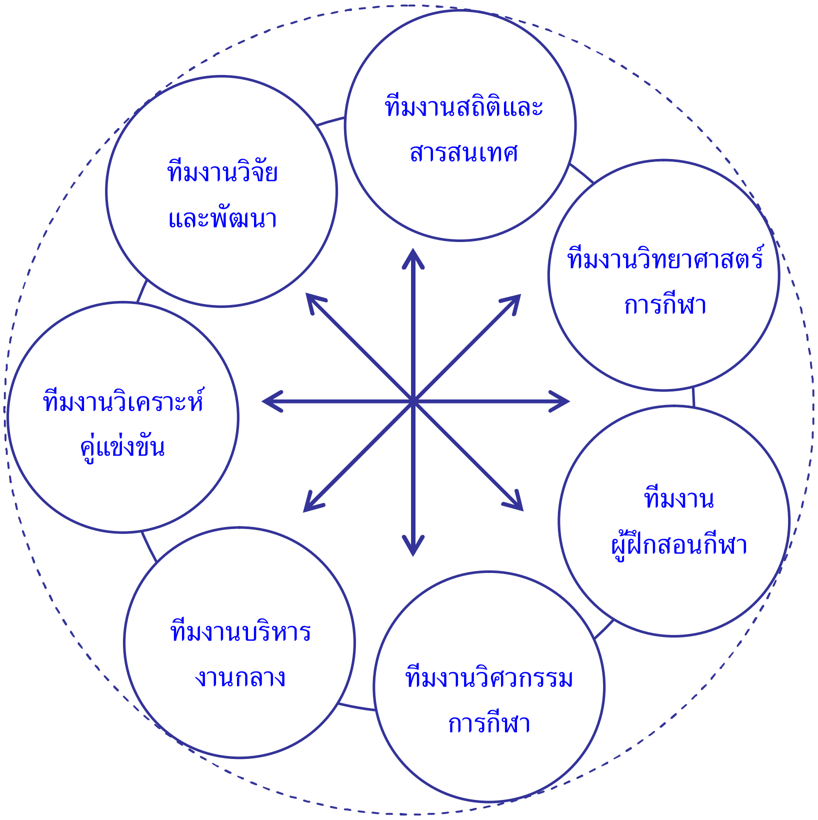

นอกจากนี้ แนวทางการบริหารงานควรเชื่อมโยงในลักษณะ cross – function ได้ด้วย โดยอาศัยการทำงานเป็นทีม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับรูปแบบของกิจกรรมและโครงการ ตัวอย่างเช่น โครงการวิจัยการผลิตและพัฒนานักกีฬาวิ่งชายประเภทวิ่งผลัด ก็ควรเป็นทีมในลักษณะคณะทำงาน ถ้าเป็นโครงการวิจัยประยุกต์ (applied research) ที่ต่อเนื่อง มีระยะเวลานานหลายเดือน เช่น โครงการวิจัยรองเท้าวิ่งข้ามกระโดดรั้วบนพื้นยางสำหรับนักกีฑาชาย ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ก็ควรเป็นทีมเฉพาะกิจที่มีภารกิจชัดเจน ถ้าเป็นโครงการวิจัยขนาดใหญ่ (strategic or basic research) ที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง มีระยะเวลานานหลายปี อาศัยนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญเต็มเวลาจำนวนมาก ก็ควรเป็นการย้ายบุคลากรมาจัดตั้งเป็นทีมอิสระในรูปแบบโครงการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะทาง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและคล่องตัวในการทำงาน เป็นต้น

ตัวอย่างการบริหารแบบ cross – functional team

	ทีม วิจัยและพัฒนา	ทีม วิศวกรรมการกีฬา	ทีม สถิติและสารสนเทศ	ทีม วิทยาศาสตร์การกีฬา	ทีม วิเคราะห์คู่แข่งขัน	ทีม ผู้ฝึกสอน	ทีม บริหารงานกลาง
โครงการผลิตและพัฒนานักกีฑาชายวิ่งข้ามรั้ว	●	●	●	●	●	●	●
โครงการวิจัยรองเท้ากีฬา	●	●	●		●		●

2.2 กรอบแนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559)

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 - 2559) ได้นำนโยบายด้านการกีฬาของรัฐบาล แนวโน้มและทิศทางการพัฒนาการกีฬาโลก และแนวโน้มและทิศทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย รวมถึงการวิเคราะห์ภาวะการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ มาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการวางแผนและเตรียมความพร้อมของนักกีฬาไทยในด้านต่าง ๆ โดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

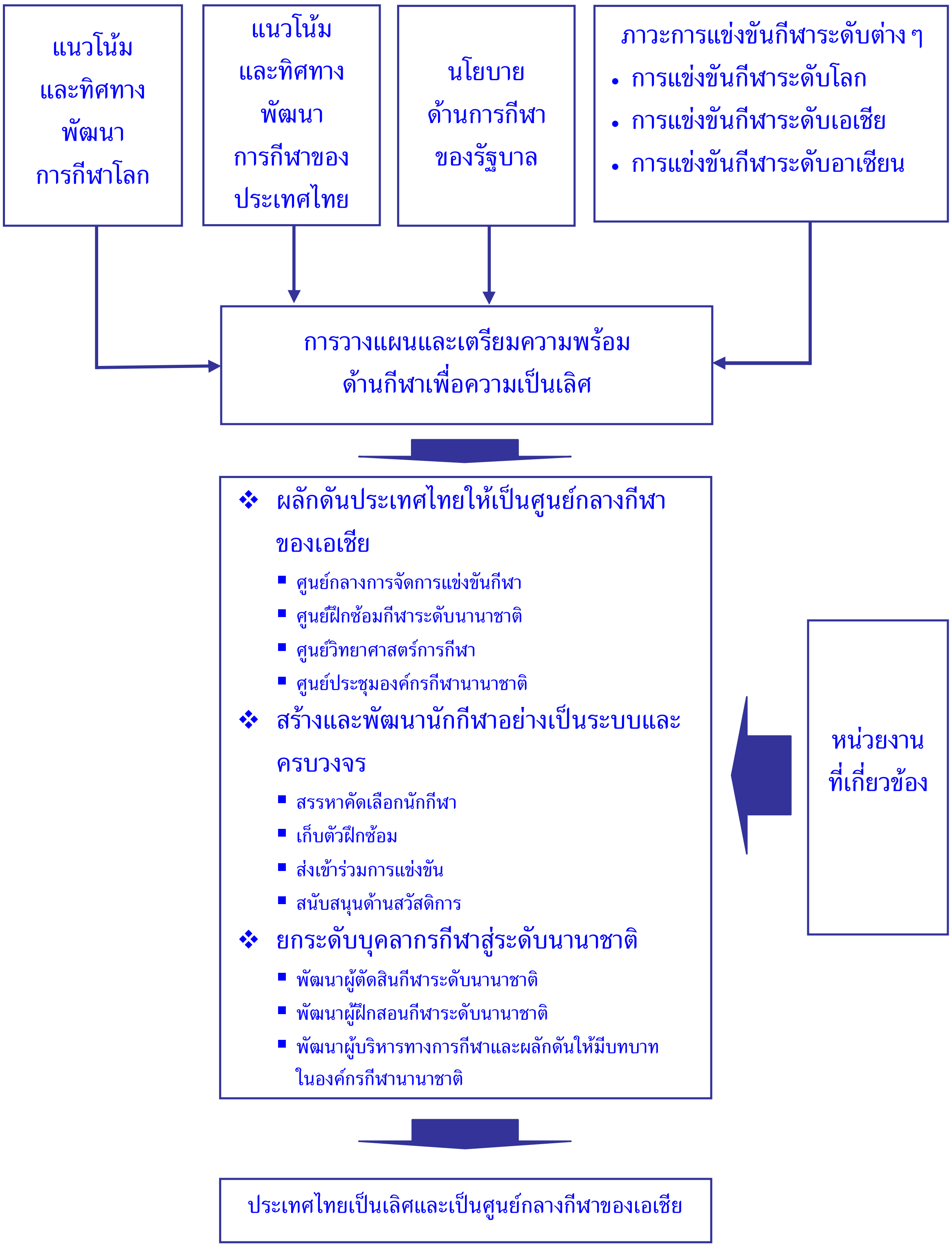

2.3 ประโยชน์ของแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559)

1) แผนยุทธศาสตร์ฯ จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้เป็นกรอบทิศทางในการสร้างนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ และการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2559 ของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

2) แผนยุทธศาสตร์ฯ จะช่วยลดการทำงานที่ซ้ำซ้อนของหน่วยงานภาครัฐในเรื่องการพัฒนาการกีฬาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3) แผนยุทธศาสตร์ฯ จะช่วยให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถนำกลยุทธ์ไปแปลงเป็นนโยบายและแผนปฏิบัติการในหน่วยงาน/องค์กรของตน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการกีฬาอย่างถูกต้องเหมาะสม

4) แผนยุทธศาสตร์ฯ จะใช้เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินงานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่มีแนวทางการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขปัญหาที่ยังคงมีอยู่

2.4 กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559)

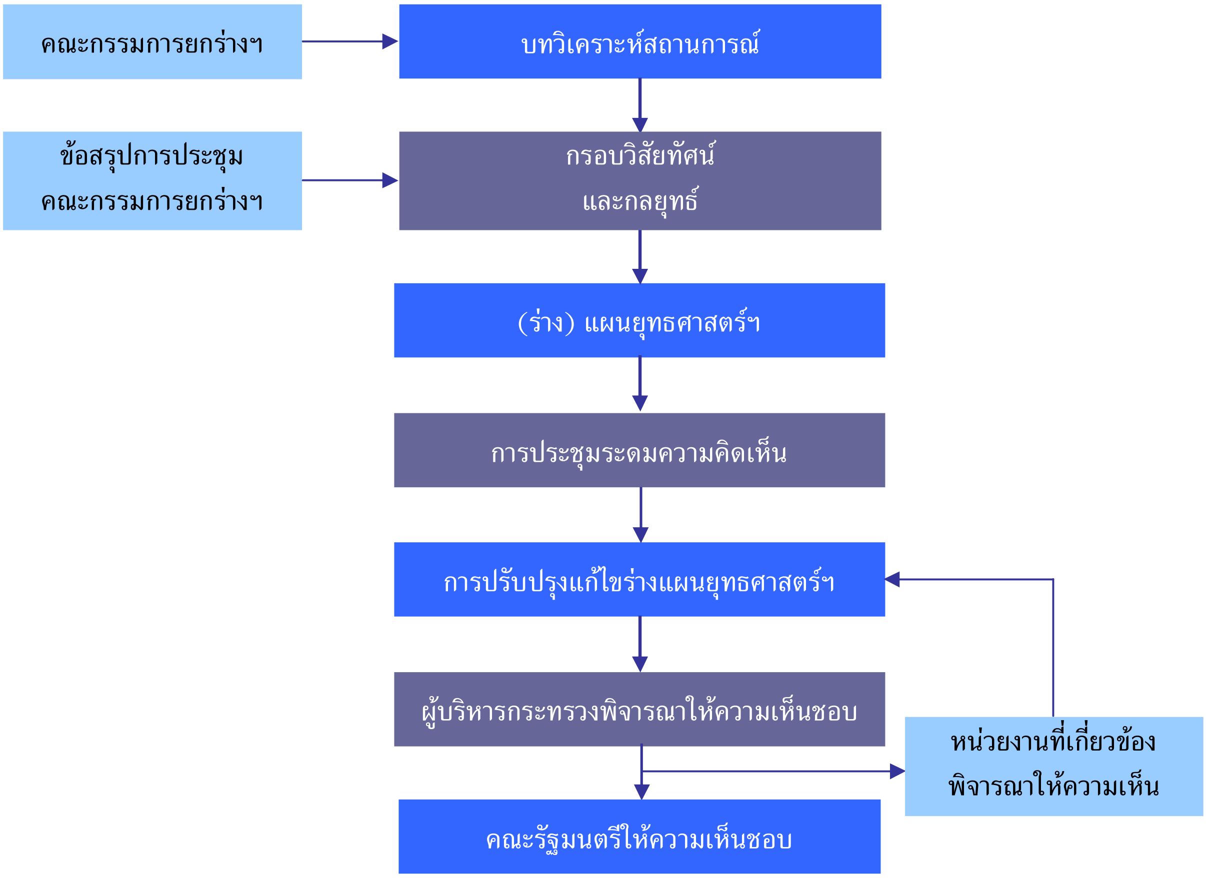

2.5 ผู้รับผิดชอบแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 - 2559)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก และหน่วยงานอื่น ๆ เป็นหน่วยงานสนับสนุนในการผลักดันให้แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) บรรลุตามเป้าหมาย

2.6 คำที่ควรสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน

1) แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 - 2559) : แผนแม่บทในการพัฒนานักกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศในระหว่างปี พ.ศ. 2553 - 2559 เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย ประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมและจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติทั้งกีฬาคนปกติและกีฬาคนพิการ รวมทั้งบุคลากรกีฬามีบทบาทในองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

2) วิสัยทัศน์ (Vision) : ภาพในอนาคตของภาคกีฬาของประเทศไทยที่ควรจะเป็น

3) พันธกิจ (Mission) : คำประกาศจุดมุ่งหมายและขอบเขตการปฏิบัติการที่พึงกระทำเพื่อการบรรลุวิสัยทัศน์

4) เป้าประสงค์ (Goal) : เป้าหมายที่พึงประสงค์และต้องการบรรลุผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมสามารถวัดได้ภายในกรอบเวลาที่กำหนด

5) ยุทธศาสตร์ (Strategic) : ทิศทางการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามภารกิจของแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 - 2559)

6) กลยุทธ์ (Strategy) : วิธีการที่ใช้เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ ภารกิจ

2.7 กระบวนการในการดำเนินงานวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อม

2.8 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อม

2.8.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน)

1. จุดแข็ง (Strengths)

1.1) นักกีฬาไทยมีศักยภาพและความสามารถในด้านกีฬามากขึ้น โดยเฉพาะกีฬาประเภทบุคคล ซึ่งสามารถเห็นได้จากความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

1.2) มีหน่วยงานหลักของภาครัฐที่ทำหน้าที่ในการส่งเสริมประสานงาน ควบคุม กำกับดูแล เกี่ยวกับการกีฬาอย่างชัดเจน

1.3) มีความพร้อมในด้านสถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬาสำหรับการเก็บตัวฝึกซ้อมและการแข่งขัน

1.4) บุคลากรทางการกีฬามีประสบการณ์ในการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง

1.5) มีงบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน

1.6) มีสวัสดิการสำหรับนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันในระดับนานาชาติ

1.7) มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน

1.8) คณะรัฐมนตรีให้ความสำคัญในการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

1.9) มีองค์กร และบุคลากรที่ชัดเจนในส่วนภูมิภาคเพื่อการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

2. จุดอ่อน (Weaknesses)

2.1) ขาดการบูรณาการการทำงานด้านกีฬาระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ

2.2) ผู้บริหารในองค์กรกีฬายังขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการกีฬาให้เป็นไปตามระบบมาตรฐานสากล ทำให้ระบบบริหารจัดการด้านกีฬายังขาดประสิทธิภาพ

2.3) การพัฒนาการกีฬาในระดับชาติยังขาดการจัดการเชิงระบบ ตั้งแต่กระบวนการวางแผน การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

2.4) ขาดการนำองค์ความรู้ และปัญหาอุปสรรคที่ผ่านมา มาใช้ในการพัฒนากีฬาเพื่อให้ก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติ

2.5) ขาดแนวทางที่ชัดเจนในการสร้างมาตรฐานของสมาคมกีฬาแต่ละระดับ

2.6) บุคลากรทางการกีฬาบางส่วนขาดทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาไปสู่ระดับนานาชาติ

2.7) ระบบสารสนเทศและฐานข้อมูล ยังไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการดำเนินงาน

2.8) การบริหารจัดการแบบบูรณาการกับหน่วยงานภายนอก ยังไม่ครอบคลุม

2.8.2 <u>ผลการวิเคราะห์ปัจจัยแวดล้อมภายนอก</u> (โอกาสและอุปสรรค)

1. <u>โอกาส</u> (Opportunities)

1.1) สังคมทั้งระดับโลกและระดับภายในประเทศ มีความตื่นตัวด้านกีฬามากขึ้น

1.2) รัฐบาลให้ความสำคัญโดยมีนโยบาย แผนการพัฒนาการกีฬา และงบประมาณในการสนับสนุนกีฬาอย่างต่อเนื่อง

1.3) หน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้ความร่วมมือและสนับสนุนกีฬามากขึ้น

1.4) ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการกีฬาทั่วถึง รวดเร็ว

1.5) การตกลงแลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านการกีฬาระหว่างประเทศ ทำให้นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬามีการพัฒนาองค์ความรู้

1.6) รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาไว้ชัดเจน

1.7) องค์กรภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการมากขึ้น

1.8) การเพิ่มขึ้นของการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับชาติ นานาชาติ ช่วยสร้างกระแสและเป็นแรงกระตุ้นให้ประชาชนสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นกีฬา

2. <u>อุปสรรค</u> (Threats)

2.1) กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติบางส่วนไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการกีฬา และไม่สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา

2.2) การพัฒนาด้านกีฬาของประเทศอื่น ๆ ที่เป็นคู่แข่งด้านกีฬาของประเทศไทยในระดับนานาชาติ

2.3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แต่ในวงการกีฬาไทยปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดความเสียเปรียบในการแข่งขัน

2.4) วงการกีฬาทุกระดับมักถูกการเมืองแทรกแซง ทำให้การพัฒนากีฬาในแต่ละระดับไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร

2.5) สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศไทยที่ยังประสบปัญหา ทำให้ขาดความเชื่อมั่นในด้านความพร้อมของการเสนอขอรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา และจัดประชุมองค์กรกีฬานานาชาติ

2.6) กฎหมายการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้การส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬาไม่ต่อเนื่อง

2.7) มิติของการสนับสนุนงบประมาณของรัฐบาลเพื่อการแก้ไขปัญหาสังคมด้วยการกีฬาและนันทนาการ ยังมีข้อจำกัด

บทที่ 3
องค์ประกอบพื้นฐานและสภาพปัญหาอุปสรรคของการพัฒนาการกีฬาไทย

3.1 องค์ประกอบพื้นฐานของอุตสาหกรรมกีฬาไทย

กีฬา เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวและลีลาการเล่นภายใต้กฎกติกาอย่างเป็นระเบียบ โดยมุ่งเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเพื่อสุขภาพก่อเกิดประโยชน์ในการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา บางครั้งอาจใช้การแข่งขันด้วย

การพัฒนาการกีฬาของไทยได้นำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนเฉพาะเรื่องด้านการกีฬาที่มีลักษณะองค์รวมที่ต้องอาศัยการประสานความร่วมมือระหว่างหลาย ๆ หน่วยงานและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้การแปลงแผนการกีฬาแห่งชาติฯ ไปสู่การปฏิบัติให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์หลักในการพัฒนาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ ตามหลักการในการพัฒนากีฬาเริ่มตั้งแต่การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ต่อด้วยการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ โดยอาศัยการสนับสนุนอีก 2 ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และพัฒนาการบริหารการกีฬา เป็นกระบวนการสำคัญในการขับเคลื่อนในแต่ละยุทธศาสตร์

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติ และทักษะกีฬา ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็น โดยมุ่งพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

กีฬาเพื่อมวลชน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา รวมทั้งการออกกำลังกายในการประกอบอาชีพ หรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ที่ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของตน เพื่อมีสุขภาพดีและมีคุณภาพชีวิต

รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมการดำเนินงานด้านกีฬาในการพัฒนากีฬาให้เข้าสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล โดยสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างโอกาสให้นักกีฬาไทยได้รับประสบการณ์จากการแข่งขันกับนักกีฬาระดับโลก ซึ่งทำให้นักกีฬาพัฒนาฝีมือได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้นักกีฬายังสามารถสร้างโอกาสในการเข้าแข่งขันในรายการระดับอาชีพ เพื่อเป็นการสร้างรายได้และชื่อเสียงให้กับตนเองและประเทศชาติดังจะเห็นได้จากปัจจุบันที่มีนักกีฬาชนะเลิศในการแข่งขันรายการระดับนานาชาติ สามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองได้อย่างมหาศาล และนักกีฬาอาชีพหลายคนสนใจในการเป็นตัวแทนทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างกีฬาโอลิมปิก เพื่อสร้างความภูมิใจให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มในการใช้กีฬาเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน ซึ่งจะนำไปใช้เป็นสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ที่ให้ความสำคัญ

กับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพตามแนวทางของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ดังกล่าว คือ

<u>กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ</u> หมายถึง กีฬาสมัครเล่น ที่เน้นผลการแข่งขันและความสามารถของนักกีฬา ที่มีการจัดการแข่งขันทุกระดับ ได้แก่ ระดับนักเรียน ระดับเยาวชน ระดับนิสิตนักศึกษา ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ซึ่งการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาปกติและนักกีฬาผู้พิการมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถ ทักษะและจริยธรรม โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและนานาชาติ การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานสากล โดยมีปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ 9 ปัจจัย ดังนี้

1) องค์กรกีฬามีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
2) กองทุนพัฒนากีฬาที่เพียงพอในการส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกีฬา
3) โครงสร้างพื้นฐาน สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก
4) ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติพร้อมเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา
5) นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาที่มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน
6) องค์ความรู้และนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
7) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนำมาประยุกต์ใช้
8) การใช้ระบบธุรกิจสิทธิประโยชน์เพื่อพัฒนากีฬา
9) การจัดการแข่งขันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่ผ่านมา พบว่า มีการเล่นกีฬาและแข่งขันกีฬาในระดับโรงเรียนอย่างต่อเนื่องร้อยละ 92.2 มีการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศภายในประเทศทุกระดับอย่างต่อเนื่อง มีการแข่งขันและเข้าร่วมแข่งขันกีฬานานาชาติทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

รายการแข่งขันกีฬา	อันดับของไทย	เหรียญรางวัล			รวม
		ทอง	เงิน	ทองแดง	
1. กีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 29 ปี 2551 (ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน)	31 (4 เอเชีย)	2	2	0	**4**
2. กีฬาเอเชี่ยนเกมส์ ครั้งที่ 15 ปี 2549 (ณ ประเทศกาตาร์)	9	9	12	11	**32**
3. กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 ปี 2552 (ณ ประเทศไทย)	1	183	123	103	**409**
4. กีฬาพาราลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 13 ปี 2551 (ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน)	41	1	5	7	**13**
5. กีฬาเอเชี่ยนพาราเกมส์ ครั้งที่ 9 ปี 2549 (ณ ประเทศมาเลเซีย)	2	61	43	49	**153**
6. กีฬาอาเซี่ยนพาราเกมส์ ครั้งที่ 4 ปี 2552 (ณ ประเทศไทย)	1	256	109	84	**449**

การพัฒนานักกีฬาไทยเพื่อความเป็นเลิศในปัจจุบัน เริ่มต้นจากความสนใจของนักกีฬาตั้งแต่ระดับเด็กและเยาวชน และได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวทั้งทางด้านอุปกรณ์กีฬาและการจัดหาผู้ฝึกสอน ซึ่งปัจจุบันครอบครัวที่เข้าใจและมองเห็นแนวโน้มในอนาคตของการพัฒนาเป็นนักกีฬาอาชีพเริ่มมีมากขึ้น และการสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาในสิ่งที่เด็กสนใจและมีพรสวรรค์จะทำให้ประสบความสำเร็จในเส้นทางนั้นมากกว่า เนื่องจากปัจจุบันค่านิยมของประเทศไทยไม่ได้มีการให้ความสำคัญกับการเล่นกีฬามากนักมาตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งแตกต่างกับต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จทางด้านกีฬาในปัจจุบันที่ทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ครอบครัวจะพากันไปใช้เวลาร่วมกันที่สนามกีฬา ให้ลูก ๆ ได้เล่นกีฬา และที่สนามกีฬานั้นจะมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถคอยแนะนำ ดังนั้นการที่ประเทศไทยจะมีนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับโลก แต่ละครั้งจะใช้เวลาค่อนข้างนานเพราะกระบวนการในการสร้างนักกีฬาไม่ต่อเนื่อง ไม่มีการสนับสนุนที่เป็นรูปแบบอย่างชัดเจน จึงขึ้นอยู่กับนักกีฬาและครอบครัวของนักกีฬาเองเป็นหลัก องค์กรต่าง ๆ นั้นจะเข้ามามีบทบาทระดับหนึ่งแต่ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทุกอย่าง เช่น การส่งไปแข่งขันต่างประเทศเพื่อรับ การจัดอันดับและการส่งไปแข่งขันเพื่อหาประสบการณ์ เมื่อเกิดความไม่ต่อเนื่องในกระบวนการสร้างนักกีฬา ในเวลาที่นักกีฬาที่มีชื่อเสียงไม่สามารถรักษาระดับของตัวเองได้ในอันดับโลก การที่จะมีนักกีฬาคนอื่นขึ้นมาทดแทนก็ลำบาก ซึ่งเหตุการณ์นี้จะส่งผลกระทบต่อระดับความนิยมของกีฬาชนิดนั้น เมื่อไม่มีนักกีฬาที่มีความสามารถขึ้นมาทดแทน ความนิยมต่อกีฬาชนิดนั้นก็จะถดถอยประชาชนจะมีความสนใจเล่นกีฬาชนิดนั้นลดลง และการสนับสนุนจากภาคเอกชนก็จะลดลงตามไปด้วย

การพัฒนานักกีฬานอกจากจะต้องได้รับการสนับสนุนจากสถาบันครอบครัวส่วนหนึ่งแล้ว องค์กรกีฬาก็มีส่วนอย่างมากในการส่งเสริมกีฬา ตั้งแต่ระบบการสร้างนักกีฬาในระยะเริ่มต้น คือเริ่มจากระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ต้องให้มีชั่วโมงพลศึกษา สนับสนุนให้เด็กรักการเล่นกีฬา มีสถานที่และอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานที่สำคัญต้องมีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดวิธีการเล่นที่ถูกต้องซึ่งจะทำให้การพัฒนาเทคนิคการเล่นสามารถทำได้ดีและจะเป็นพื้นฐานของการเป็นนักกีฬาอาชีพในอนาคต แม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลพยายามส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬาทั่วประเทศ โดยให้ท้องถิ่นมีการจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งก็เป็นการพัฒนาตั้งแต่เบื้องต้น แต่การพัฒนาเหล่านั้นจะขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคลากรกีฬาของท้องถิ่นเป็นหลัก ซึ่งไม่ใช่บุคลากรกีฬาที่ได้มาตรฐานด้านกีฬา ทำให้การพัฒนาขาดหลักวิชาการที่ถูกต้อง

นอกจากระดับเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับการสนับสนุนตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว การที่รัฐบาลสนับสนุนให้จัดสร้างสนามกีฬาในทุกจังหวัด และมีสถานที่เล่นกีฬาในตำบลต่าง ๆ นั้น เป็นการสนับสนุนกีฬาในระดับมวลชน นอกจากต้องเน้นเรื่องมาตรฐานของสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมแล้ว ผู้ฝึกสอนประจำในแต่ละสนามก็มีความจำเป็นเช่นกัน ปัจจุบันอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ ที่มีในแต่ละสนามนั้นบางสนามกีฬามีไม่ครบถ้วนและไม่ได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของกีฬาชนิดนั้น ทำให้ส่งผลกระทบต่อเทคนิคการเล่นของนักกีฬาในอนาคต และการจัดผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถก็มีไม่เพียงพอทุกสนามกีฬา

<u>กีฬาเพื่อการอาชีพ</u> หมายถึง กีฬาที่เล่นเป็นอาชีพ ซึ่งเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมแพร่หลายทั้งผู้ชมและผู้เล่น นักกีฬามีระดับความสามารถสูง มีการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นมาตรฐานมีองค์กรกีฬาอาชีพ มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องสามารถหาเลี้ยงชีพได้ โดยการประกอบกิจกรรมในกีฬาชนิดนั้น ๆ โดยมีรายได้เพียงพอแก่การดำรงชีวิตหรือกีฬาที่มีผู้เล่นมีเจตนาที่จะเล่นเพื่อหารายได้

มายังชีพ เป็นอาชีพหลัก ซึ่งการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพและกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐาน โดยการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล จัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกิจการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยมีปัจจัยสู่ความสำเร็จในการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ สรุปผลได้ปัจจัยต่าง ๆ 10 ปัจจัย ดังนี้

1) นักกีฬา การจะเป็นนักฟุตบอลอาชีพ เขาต้องมีศักยภาพและความสามารถในระดับมืออาชีพเพื่อที่จะเป็นแม่เหล็กดึงดูดผู้ชมในหันมานิยมฟุตบอลอาชีพ

2) ความนิยมของต่อเกมส์การแข่งขันของผู้ชม หมายถึงจัดแล้วต้องมีคนดู มีคนซื้อบัตร ซื้อสินค้า เป็นตัวชี้วัดสำคัญตัวหนึ่งว่าจะมุ่งสู่กีฬาอาชีพได้หรือไม่

3) การบริหารจัดการองค์กรกีฬาอาชีพต้องมีการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ ทั้งสมาคมและสโมสรกีฬาเพื่ออาชีพ

4) บุคลากรทั้งผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน รวมทั้งคณะกรรมการแข่งขันต้องได้มาตรฐานมีคุณวุฒิคุณภาพอย่างมืออาชีพ มีการรับรอง (Certificate) ตามมาตรฐานบุคลากรอาชีพ

5) สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเฉพาะสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันต้องมีได้มาตรฐานตามที่กำหนดในระดับสากล

6) มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับกีฬาอาชีพ เพื่อรองรับการดำเนินงานระบบจัดการแข่งขัน ต้องได้มาตรฐานในการจัดการแข่งขันตามคู่มือหรือมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ หรือสูงกว่ามาตรฐาน

7) ระบบจัดการแข่งขันต้องได้มาตรฐานในการจัดการแข่งขันตามคู่มือหรือมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ หรือสูงกว่ามาตรฐาน

8) สื่อมวลชนต้องสนับสนุนการเผยแพร่ข่าวสาร การสร้างกระแสนิยม และแฟนคลับของสโมสรฟุตบอลอาชีพ

9) การตลาดและสิทธิประโยชน์ องค์กรกีฬาอาชีพต้องมีแนวคิดการหารายได้ โดยการสร้างกระแสนิยมเพื่อขยายฐานกลุ่มเป้าหมาย/ลูกค้าให้กว้างขึ้น (Market Share and Focus Group)

10) นโยบายรัฐบาล ต้องสนับสนุนช่วยเหลือ มีกฎหมายรองรับเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติและมาตรฐานการแข่งขัน เช่น การลดภาษีของผู้บริจาค ภาษีนักกีฬา ภาษีสนามกอล์ฟ เป็นต้น

3.2 <u>สภาพปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนานักกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ</u>

สภาพปัญหาอุปสรรคสำหรับการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน คือ บุคลากรด้านกีฬาและนันทนาการซึ่งจะเป็นผู้ดำเนินงานส่งเสริมกีฬาในระดับท้องถิ่น และชุมชนไม่เพียงพอกับความต้องการของชุมชน และงบประมาณไม่เพียงพอในการดำเนินงานตามพันธกิจได้อย่างเสมอภาคและมีประสิทธิภาพโดยแนวทางแก้ไข คือ จะต้องจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ด้านการกีฬาและนันทนาการไปดำเนินงานส่งเสริมกีฬาและนันทนาการรวมถึงการบริหารจัดการกีฬาในท้องถิ่นและชุมชน และสร้างเครือข่ายด้านกีฬาและนันทนาการในระดับท้องถิ่นและชุมชน รวมถึงการสนับสนุนด้านงบประมาณ โดยการขอรับการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชนและท้องถิ่น เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามพันธกิจได้อย่างเสมอภาคและทั่วถึง

การส่งเสริมและพัฒนากีฬาพื้นฐานและมวลชนได้มุ่งเน้นในทุกกลุ่มเป้าหมายทั้งเด็ก นักเรียน นักศึกษา เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมายของประเทศไทยได้มีโอกาสเล่นกีฬา ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และเล็งเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ แข็งแรง และสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นได้ โดยใช้กลไกการสร้างกระแสให้เกิดความสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมทางการกีฬาให้มากขึ้น เริ่มต้นจากการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษา เด็ก นักเรียน และนักศึกษา ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างนักกีฬาที่โดดเด่นในแต่ละชนิดกีฬาเพื่อจะได้พัฒนาสู่ความเป็นเลิศและอาชีพได้ รวมถึงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายทางการกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาที่กว้างขวางและมีความเข้มแข็งมากขึ้น

ในปัจจุบันการพัฒนานักกีฬาไทยให้เป็นนักกีฬาอาชีพ เริ่มต้นจากความสนใจของนักกีฬาตั้งแต่ระดับเด็กและเยาวชน และได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวทั้งทางด้านอุปกรณ์กีฬาและการจัดหาผู้ฝึกสอน ซึ่งปัจจุบันครอบครัวที่เข้าใจและมองเห็นแนวโน้มในอนาคตของการพัฒนาเป็นนักกีฬาอาชีพเริ่มมีมากขึ้น และการสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาในสิ่งที่เด็กสนใจและมีพรสวรรค์จะทำให้ประสบความสำเร็จในเส้นทางนั้นมากกว่า เนื่องจากปัจจุบันค่านิยมของประเทศไทยไม่ได้มีการให้ความสำคัญกับการเล่นกีฬามากนักมาตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งแตกต่างกับต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จทางด้านกีฬาในปัจจุบันที่ทุกวันหยุดสุดสัปดาห์ครอบครัวจะพากันไปใช้เวลาร่วมกันที่สนามกีฬา ให้ลูก ๆ ได้เล่นกีฬา และที่สนามกีฬานั้นจะมีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถคอยแนะนำ ดังนั้นการที่ประเทศไทยจะมีนักกีฬาที่มีความสามารถในระดับโลกแต่ละครั้งจะใช้เวลาค่อนข้างนานเพราะกระบวนการในการสร้างนักกีฬาอาชีพนั้นไม่ต่อเนื่อง ไม่มีการสนับสนุนที่เป็นรูปแบบ อย่างชัดเจน จึงขึ้นอยู่กับนักกีฬาและครอบครัวของนักกีฬาเองเป็นหลัก องค์กรต่าง ๆ นั้นจะเข้ามามีบทบาทระดับหนึ่งแต่ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทุกอย่าง เช่น การส่งไปแข่งขันต่างประเทศเพื่อรับการจัดอันดับและการส่งไปแข่งขันเพื่อหาประสบการณ์ เมื่อเกิดความไม่ต่อเนื่องในกระบวนการสร้างนักกีฬาในเวลาที่นักกีฬาที่มีชื่อเสียงไม่สามารถรักษาระดับของตัวเองได้ในอันดับโลกการที่จะมีนักกีฬาคนอื่นขึ้นมาทดแทนก็ลำบาก ซึ่งเหตุการณ์นี้จะส่งผลกระทบต่อระดับความนิยมของกีฬาชนิดนั้น เมื่อไม่มีนักกีฬาที่มีความสามารถขึ้นมาทดแทน ความนิยมต่อกีฬาชนิดนั้นก็จะถดถอยประชาชนจะมีความสนใจเล่นกีฬาชนิดนั้นลดลง และการสนับสนุนจากภาคเอกชนก็จะลดลงตามไปด้วย

การพัฒนานักกีฬาไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพนั้น นอกจากจะต้องได้รับการสนับสนุนจากสถาบันครอบครัวส่วนหนึ่งแล้ว ภาครัฐบาลก็มีส่วนอย่างมากในการส่งเสริมกีฬาอาชีพ ตั้งแต่ระบบการสร้างนักกีฬาในระยะเริ่มต้น คือเริ่มจากระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ต้องให้มีชั่วโมงพลศึกษา สนับสนุนให้เด็กรักการเล่นกีฬา มีสนามกีฬาหรืออาคารเอนกประสงค์ที่ได้มาตรฐาน และอุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพดีและตรงกับมาตรฐานที่กำหนดของกีฬาชนิดนั้น รวมทั้งมีผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดวิธีการเล่นที่ถูกต้องซึ่งจะทำให้การพัฒนาเทคนิคการเล่นสามารถทำได้ดีและจะเป็นพื้นฐานของการเป็นนักกีฬาอาชีพในอนาคต แต่ปัจจุบันการให้ความสำคัญกับชั่วโมงพลศึกษาในปัจจุบันลดน้อยลง บางโรงเรียนแทบจะไม่มีชั่วโมงพลศึกษาซึ่งจะส่งผลทำให้เด็กไม่สนใจกีฬาเท่าที่ควร การพัฒนานกีฬาในระดับเด็กและเยาวชนจนกระทั่งเป็นนักกีฬาอาชีพโดยทั่วไปจะต้องผ่านการแข่งขันในระดับต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

<u>แผนภูมิที่ 8</u> แสดงการพัฒนาจากการแข่งขันกีฬาพื้นฐานไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพ

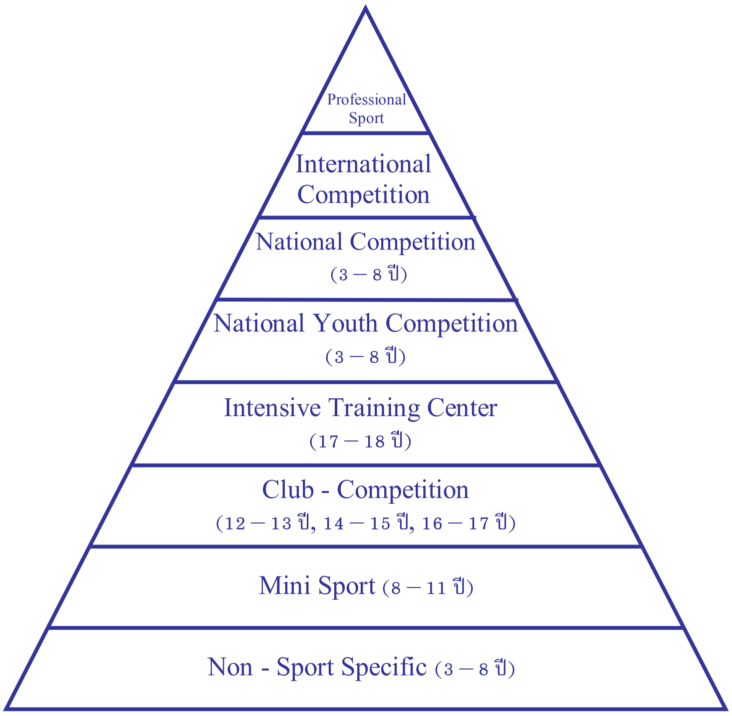

ถึงแม้ว่าปัจจุบันรัฐบาลพยายามส่งเสริมให้มีการเล่นกีฬาทั่วประเทศ โดยทุกโรงเรียนต้องมีการจัดการแข่งขันกีฬา ซึ่งก็เป็นการพัฒนาตั้งแต่เบื้องต้น แต่การพัฒนาเหล่านั้นจะขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคลากรที่ทางโรงเรียน ตำบล และอำเภอมีเป็นหลัก เมื่อได้นักกีฬาที่ความสามารถในการแข่งขันตั้งแต่ระดับเด็กและเยาวชน ขึ้นไปยังไม่มีกระบวนการสนับสนุนที่ต่อเนื่อง

นอกจากระดับเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับการสนับสนุนตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว การที่รัฐบาลมีการสนับสนุนให้สร้างสนามกีฬาในทุกจังหวัด และมีสถานที่เล่นกีฬาในตำบลต่าง ๆ นั้นเป็นการสนับสนุนกีฬาในระดับมวลชน นอกจากต้องเน้นเรื่องมาตรฐานของสนามกีฬาและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมแล้วผู้ฝึกสอนประจำในแต่ละสนามก็มีความจำเป็นเช่นกัน ปัจจุบันอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ ที่มีในแต่ละสนามนั้นบางสนามกีฬามีไม่ครบถ้วนและไม่ได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของกีฬาชนิดนั้น ทำให้ส่งผลกระทบต่อเทคนิคการเล่นของนักกีฬาในอนาคต และการจัดผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถก็มีไม่เพียงพอทุกสนามกีฬาในด้านของสนามการแข่งขันและสนามฝึกซ้อม นโยบายของรัฐพยายามจัดให้มีกระจายทั่วประเทศ แต่กีฬาบางชนิดสนามแข่งขันที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับนานาชาติจะอยู่ที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น เช่น สถานที่แข่งขันสนุกเกอร์ ซึ่งอยู่ที่สนามราชมังคลากีฬาสถาน สนามเทนนิสมี 11 แห่ง ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอยู่ที่กรุงเทพฯ และพัทยา แต่ไม่มี Court ดิน และ Court หญ้า ให้นักกีฬาฝึกซ้อมมากนัก ซึ่งจำนวนสนามและสถานฝึกซ้อมก็เป็นปัจจัยหลักอันหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของนักกีฬาให้ก้าวไปสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพในอนาคต

นอกจากเรื่องของสนามกีฬาและสนามฝึกซ้อมแล้วผู้ฝึกสอนกีฬาก็มีส่วนสำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาให้ก้าวไปสู่ระดับอาชีพได้ ผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถในประเทศไทยมีเฉพาะในกีฬาบางชนิดและมีจำนวนน้อย ผู้ฝึกสอนอาชีพที่มีความสามารถสูงมักจะอยู่ในกีฬาที่ผู้เล่นสามารถจ่ายค่าฝึกสอน

ได้ในราคาสูง เช่น กีฬากอล์ฟ จึงทำให้มีบุคลากรที่เก่งและจบมาจากต่างประเทศกลับมาสอนในประเทศไทย แต่กีฬาชนิดอื่น ๆนั้นผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถยังมีจำนวนน้อย ดังนั้นรัฐบาลควรเร่งส่งเสริมให้มีผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถมีจำนวนเพิ่มขึ้นโดยอาจมีการให้ทุนไปศึกษาต่อเพื่อให้ได้รับความรู้ที่ถูกต้องและกลับมาสอนอย่างถูกวิธี แต่ก็ต้องสนับสนุนด้านอุปกรณ์กีฬาให้ได้มาตรฐานและเพียงพอในการใช้เป็นอุปกรณ์การสอนด้วย

ถึงแม้ว่าการพัฒนากีฬาไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพนั้นปัจจัยสำคัญอยู่ที่ตัวของนักกีฬาแต่สมาคมกีฬาต่าง ๆ ก็มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้กีฬาอาชีพประสบความสำเร็จได้ เมื่อสมาคมต่าง ๆ มีนักกีฬาที่มีความสามารถมาเล่นในระดับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยได้ทำการคัดเลือกจากการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติและกีฬาแห่งชาติมาส่วนหนึ่ง นักกีฬาที่มุ่งเน้นการเล่นกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและมีความสามารถระดับนานาชาติ คือประสบความสำเร็จในการแข่งขันซีเกมส์ เอเชี่ยนเกมส์และโอลิมปิกเกมส์สามารถพัฒนาต่อไปเป็นนักกีฬาอาชีพได้ สำหรับนโยบายในการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในการแข่งขันระดับนานาชาตินั้น ก็มีความสำคัญในการส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศที่จะพัฒนาไปสู่กีฬาอาชีพ การกระจายตัวมากเกินไปของชนิดกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันทำให้ความสำเร็จของนักกีฬาโดยรวมอยู่ในระดับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การกระจายจำนวนชนิดกีฬาที่มุ่งเน้นให้ลดลงและมุ่งเน้นเฉพาะกีฬาสากลที่ส่งแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์เท่านั้นเป็นการกำหนดกรอบของชนิดกีฬาซึ่งอาจจะทำให้ประสบความสำเร็จมากขึ้น ถ้าเปรียบเทียบประเทศที่เป็นผู้นำทางด้านกีฬาในเอเชีย เช่น จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ซึ่งได้กำหนดกรอบชนิดกีฬามานานแล้ว โดยรัฐจะเน้นไปที่กีฬาสากลที่ส่งเข้าแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์ ทุ่มงบประมาณในการฝึกซ้อม ลงทุนเกี่ยวกับสนามฝึกซ้อมและมีการเพิ่มเงินรางวัลให้กับนักกีฬาชนิดนั้น ๆ ทำให้ความสำเร็จของกีฬาสากลเหล่านั้นพัฒนาขึ้นมาจนโดดเด่นในการแข่งขันระดับเอเชี่ยนเกมส์และโอลิมปิกเกมส์ แต่สำหรับประเทศไทยการสนับสนุนของภาครัฐในด้านงบประมาณจะกระจายไปทุก ๆ สมาคม ซึ่งก็มีข้อดีคือทำให้สมาคมกีฬาเล็ก ๆ มีโอกาสในการพัฒนาขึ้นมา แต่สมาคมกีฬาขนาดใหญ่ก็มีงบประมาณไม่เพียงพอ นอกจากนั้นงบประมาณยังกระจายไปหน่วยงานต่าง ๆ อีกหลายหน่วยงานทำให้การพัฒนาโดยเน้นเฉพาะจุดอาจจะต้องมีการทบทวนการใช้งบประมาณใหม่ และพิจารณาเรื่องระบบการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ

จากการที่กีฬาอาชีพในประเทศไทยยังอยู่ในระยะเริ่มต้น รายได้ของนักกีฬาอาชีพนั้นจะได้มาจากเงินรางวัลในการแข่งขัน รวมทั้งได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนและสมาคมกีฬาจำนวนหนึ่ง ซึ่งการสนับสนุนจากภาคเอกชนนั้นจะขึ้นกับความสำเร็จของนักกีฬา ส่วนเงินสนับสนุนจากทางสมาคมมีจำนวนไม่มากนักนอกจากเรื่องรายได้ที่เป็นปัจจัยหลักของนักกีฬา ที่ทำให้นักกีฬาสามารถยึดกีฬาดังกล่าวเป็นอาชีพได้แล้ว เรื่องสวัสดิการของนักกีฬาอาชีพปัจจุบันก็ยังไม่มีกีฬาใดที่มีสวัสดิการให้กับนักกีฬาที่ชัดเจนและต่อเนื่อง และไม่มีหน่วยงานใดที่สนับสนุนเป็นทางการ ถึงแม้จะมีกีฬาบางชนิด เช่น มวยไทย มวยสากลที่มีสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ให้การช่วยเหลือนักมวยที่บาดเจ็บ ทุพลภาพหรือตาย แต่ก็ยังไม่เพียงพอ กีฬาที่เป็นกีฬาอาชีพและประสบความสำเร็จในประเทศไทยปัจจุบันจึงยังมีจำนวนน้อยและ กีฬาที่มีนักกีฬาอาชีพจะเป็นกีฬาที่เล่นเดี่ยวโดยการจะประสบความสำเร็จนั้นจะได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวเป็นส่วนสำคัญ เช่น กีฬาเทนนิสและกอล์ฟ ส่วนกีฬาที่เล่นเป็นทีมนั้นยังไม่มีกีฬาใดที่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นในระยะเริ่มต้นของการพัฒนาด้านกีฬาอาชีพนี้ รัฐบาลควรคำนึงถึงมีการพัฒนาระบบการสร้างนักกีฬาตั้งแต่เริ่มต้นโดยเฉพาะกีฬาที่มุ่งเน้นจะส่งเสริมให้เป็นกีฬาอาชีพและเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากประชาชน

อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมาประเทศไทยมีนโยบาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติมาแล้วหลายฉบับ รวมทั้งมีการประชุมเชิงปฏิบัติการหลายครั้ง อย่างไรก็ตาม การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติยังคงต้องใช้เวลา ผู้นำองค์กรกีฬาให้ความเห็นคล้ายคลึงกันว่า แผนหลายแผนยังไม่เหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติ เนื่องจากยังขาดการวางแผนและการทำงานร่วมกัน ขาดการประสานการทำงานที่สอดคล้องกัน สภาพดังกล่าวนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในประเทศไทย แต่พบได้ในหลาย ๆ ประเทศที่กำลังพัฒนา เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและพื้นฐานปัจจัยสี่ของประชาชนยังต้องดิ้นรนในการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้โปรแกรมการพัฒนากีฬาอย่างแท้จริงจึงต้องใช้เวลา วิธีการขับเคลื่อนอย่างเร่งด่วน และต้องทำด้วยความระมัดระวังเพราะจะเป็นการขับเคลื่อนระยะสั้น อาจจะทำให้สูญเปล่า และไม่ยั่งยืน การพัฒนากีฬาอย่างมั่นคงในห้วงแห่งวิกฤติเศรษฐกิจโลกนั้น ประเทศไทยต้องช่วงชิงโอกาส และใช้ช่วงเวลานี้ ให้การศึกษา ความรู้ ทักษะ และปรับทัศนคติให้บุคลากรกีฬาทุกระดับ และประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับแรก เนื่องจากการใช้งบประมาณยุคเศรษฐกิจพอเพียงที่เหมาะสม

การพัฒนาการกีฬาของประเทศให้บรรลุเป้าหมาย ทั้งด้านการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน การกีฬาเพื่อมวลชน การกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การกีฬาเพื่อการอาชีพ โดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเสริมสร้างศักยภาพในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาและใช้หลักการบูรณาการทุกภาคส่วน และหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการการกีฬา ที่สนับสนุนและเอื้อต่อการพัฒนาการกีฬาทุกระดับ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มทุกระดับมีโอกาสได้เล่นกีฬาและออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาทักษะด้านการกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างถูกต้อง และเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เป็นค่านิยม เกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติ จึงต้องพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่อให้สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นไปพร้อมกับการพัฒนาขีดความสามารถให้สูงขึ้นในการบริหารงาน ผลกระทบในด้านการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้การพัฒนาของประเทศได้อย่างทั่วถึง ในการสนับสนุนความต้องการในการพัฒนาในด้านงบประมาณ บุคลากร และการดำเนินงาน สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทางด้านกีฬาต่าง ๆ

บทที่ 4
วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) เป้าประสงค์ (Goal) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของโครงสร้างแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

ประเทศไทยเป็นเลิศและเป็นศูนย์กลางกีฬาระดับนานาชาติของเอเชีย

2. พันธกิจ (Mission)

1) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนานักกีฬาให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

2) ส่งเสริม สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาระดับนานาชาติของเอเชีย

3) ส่งเสริม สนับสนุนให้บุคลากรกีฬามีบทบาทในองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

3. เป้าประสงค์ (Goal)

ประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย และบุคลากรกีฬามีบทบาทในองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

1) อันดับที่ประเทศไทยได้รับจากการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

1.1) ประเทศไทยได้อันดับที่ 1 จากการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ และกีฬาอาเซี่ยนพาราเกมส์ (ในชนิดกีฬาสากลที่มีการแข่งขัน)

1.2) ประเทศไทยได้อันดับที่ 1 – 3 จากการแข่งขันกีฬาเอเชี่ยนเกมส์ และกีฬาเอเชี่ยนพาราเกมส์

1.3) ประเทศไทยได้อันดับที่ 1 – 3 ของเอเชียจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์และกีฬาพาราลิมปิคเกมส์

2) จำนวนชนิดกีฬาที่นักกีฬาไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกเกมส์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย 2 ชนิดกีฬา

3) จำนวนนักกีฬาไทยที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

4. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (ต่อ)
4) จำนวนรายการจัดการแข่งขันที่ประเทศไทยได้รับคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาเป็นเลิศระดับนานาชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี 5) จำนวนบุคลากรกีฬาที่ได้รับคัดเลือกเป็นคณะกรรมการในองค์กรกีฬา/สหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 6) จำนวนศูนย์ฝึกซ้อมกีฬานานาชาติที่สหพันธ์กีฬารับรอง 10 ชนิดกีฬา 7) ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

5. เป้าหมายเหรียญทอง		
ชนิดกีฬา	**โอลิมปิกเกมส์**	
	ปี 2555 (ลอนดอน)	**ปี 2559 (ริโอเดอจาเนโร)**
1. มวยสากล	2	3
2. ยกน้ำหนัก	2	3
3. เทควันโด	1	2
4. ยิงปืน	1	1
5. ยิงเป้าบิน	1	1
6. เทนนิส	-	1
7. แบดมินตัน	-	1
8. กรีฑา (กระโดดไกล)	-	1
9. มวยปล้ำ	-	1
รวม	**7**	**14**
ชนิดกีฬา	**พาราลิมปิกเกมส์**	
	ปี 2555 (ลอนดอน)	**ปี 2559 (ริโอเดอจาเนโร)**
1. กรีฑา : วีลแชร์ เรซซิ่ง	2	3
2. ฟันดาบ	1	1
3. บ็อคเชีย	-	1
รวม	**3**	**5**

ชนิดกีฬา	เอเชี่ยนเกมส์	
	ปี 2553 (กวางโจว)	ปี 2557 (อินชอน)
1. ยกน้ำหนัก	1	2
2. มวยสากลสมัครเล่น	2	2
3. เทควันโด	1	2
4. ยิงปืน	1	1
5. ยิงเป้าบิน	1	1
6. กรีฑา (4 X 100)	1	1
7. ตะกร้อ	4	4
8. บิลเลียด	1	1
9. เทนนิส	1	1
10. เพาะกาย	1	1
11. เรือใบ	1	1
12. จักรยาน (เสือภูเขา)	1	1
13. วอลเลย์บอล	1	1
14. วอลเลย์บอล (ชายหาด)	1	1
15. กอล์ฟ	1	1
16. แบดมินตัน	-	1
17. โบว์ลิ่ง	-	1
18. มวยปล้ำ	-	1
19. วินด์เซิร์ฟ	-	1
รวม	**19**	**25**

ชนิดกีฬา	เอเชี่ยนพาราเกมส์	
	ปี 2553 (กวางโจว)	ปี 2557 (อินชอน)
1. ว่ายน้ำ	31	32
2. กรีฑา (แขน ขา และเรซซิ่ง)	22	26
3. เทนนิส (วีลแชร์)	5	5
4. แบดมินตัน	3	4
5. ฟันดาบ	1	3
6. ยกน้ำหนัก	3	4
7. บ็อคเชีย	2	2
8. ยูโด	1	1
9. เทเบิลเทนนิส	2	3
รวม	**70**	**80**

ชนิดกีฬา	ซีเกมส์	
	ปี 2552 (เวียงจันทน์)	ปี 2554 (บันดุง,เซมารัง)
1. มวยสากล	8	10
2. ยกน้ำหนัก	7	6
3. เทควันโด	8	5
4. ยิงปืน	11	12
5. คาราเต้	2	3
6. กรีฑา	18	17
7. ตะกร้อ	6	6
8. บิลเลียด	4	6
9. เทนนิส	7	5
10. ว่ายน้ำ (กระโดดน้ำ/โปโลน้ำ)	8	5
11. ปันจักสีลัต	3	2
12. เปตอง	4	6
13. จักรยาน	4	3
14. วอลเลย์บอล	3	2
15. กอล์ฟ	3	2
16. มวยปล้ำ	3	2
17. ยิงธนู	1	2
18. ยูโด	8	6
19. ฟุตบอล/ฟุตซอล	1	3
20. วูซู	3	2
21. มวยไทย	8	10
22. ชัตเติลค็อก	1	-
23. ฟินสวิมมิ่ง	1	-
24. แบดมินตัน	1	1
25. เบสบอล	1	1
26. บาสเกตบอล	1	1
27. โบว์ลิ่ง	1	1
28. ขี่ม้า	3	3
29. ขี่ม้าโปโล	1	1
30. ฟันดาบ	5	5

ชนิดกีฬา	ซีเกมส์	
	ปี 2552 (เวียงจันทน์)	ปี 2554 (บันดุง,เซมารัง)
31. ยิมนาสติก	-	7
32. แฮนด์บอล	-	1
33. รักบี้ฟุตบอล	-	1
34. เรือใบ	-	5
35. เรือพาย	-	7
36. วินด์เซิร์ฟ	-	3
37. ยิงเป้าบิน	-	2
38. ซอฟ์บอล	-	1
39. เทเบิลเทนนิส	-	1
40. ไตรกีฬา	-	2
41. เพาะกาย	-	2
42. ลีลาส	-	4
43. ลอนโบวล์ส	-	2
รวม	**120 - 122**	**166 - 170**

ชนิดกีฬา	อาเซียนพาราเกมส์	
	ปี 2552 (เวียงจันทน์)	ปี 2554 (บันดุง,เซมารัง)
1. ว่ายน้ำ	-	55
2. กรีฑา (แขน ขา เรซซิ่ง)	-	65
3. วีลแชร์เทนนิส	-	6
4. แบดมินตัน	-	4
5. ยกน้ำหนัก	-	7
6. เทเบิลเทนนิส	-	20
7. โบว์ลิ่ง	-	1
8. วิลแชร์บาสเกตบอล	-	2
รวม	**-**	**160**

6. เป้าหมายนักกีฬาไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ปี	นักกีฬาไทยเข้าร่วมการแข่งขัน	
	รายการ	คน
ปี 2552 (เวียงจันทน์)	Sea Games	600
ปี 2553 (กวางโจว)	Asian Games	250
ปี 2553 (กวางโจว)	Para Games of Asia	150
ปี 2554 (บันดุง)	Sea Games	800
ปี 2554 (บันดุง)	Asean Para Games	200
ปี 2555 (ลอนดอน)	Olympic Games	60
ปี 2555 (ลอนดอน)	Paralympic Games	60
ปี 2556 (สิงคโปร์)	Sea Games	800
ปี 2556 (สิงคโปร์)	Asean Para Games	200
ปี 2557 (อินชอน)	Asian Games	300
ปี 2557 (อินชอน)	Para Games of Asia	150
ปี 2558	Sea Games	800
ปี 2558	Asean Para Games	200
ปี 2559 (ริโอเดอจาเนโร)	Olympic Games	70
ปี 2559 (ริโอเดอจาเนโร)	Paralympic Games	65

7. เป้าหมายเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ปี	เจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา	
	รายการ	ครั้ง
ปี 2553 - 2555	World Championship	5
ปี 2555	การประชุมคณะกรรมการ FIFA	1
ปี 2556 - 2559	World Championship	7
ปี 2558 - 2559	Indoor Martial Games/ Asian Beach Games	2

ที่มา/แหล่งข้อมูล : การกีฬาแห่งประเทศไทย

บทที่ 5

กรอบวงเงินงบประมาณ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ประมาณการค่าใช้จ่ายงบประมาณภายใต้ยุทธศาสตร์ 3 ด้าน ในกรอบวงเงิน จำนวน 19,133,920,000 บาท (หนึ่งหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยสามสิบสามล้านเก้าแสนสองหมื่นบาทถ้วน) สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	รวมทั้งสิ้น	งบประมาณ						
		ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
ยอดรวม	**19,133,920,000**	**1,033,920,000**	**2,500,000,000**	**3,500,000,000**	**2,500,000,000**	**3,000,000,000**	**2,800,000,000**	**3,800,000,000**
1. ยุทธศาสตร์สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร	**8,132,600,000**	**512,600,000**	**1,000,000,000**	**1,500,000,000**	**1,000,000,000**	**1,320,000,000**	**1,150,000,000**	**1,650,000,000**
กลยุทธ์ที่ 1.1 : เพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างเป็นระบบครบวงจร	**6,712,600,000**	442,600,000	850,000,000	1,200,000,000	850,000,000	1,020,000,000	1,000,000,000	1,350,000,000
กลยุทธ์ที่ 1.2 : สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	**1,420,000,000**	70,000,000	150,000,000	300,000,000	150,000,000	300,000,000	150,000,000	300,000,000
2. ยุทธศาสตร์ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ	**3,847,400,000**	**47,400,000**	**500,000,000**	**700,000,000**	**500,000,000**	**600,000,000**	**650,000,000**	**850,000,000**
กลยุทธ์ที่ 2.1 : พัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ	**3,532,400,000**	32,400,000	450,000,000	650,000,000	450,000,000	550,000,000	600,000,000	800,000,000

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	รวมทั้งสิ้น	งบประมาณ						
		ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
กลยุทธ์ที่ 2.2 : สนับสนุนบุคลากรกีฬาเป็นกรรมการบริหารองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ	**315,000,000**	15,000,000	50,000,000	50,000,000	50,000,000	50,000,000	50,000,000	50,000,000
3. ยุทธศาสตร์ผลักดันประเทศไทย ให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports Hub of Asia)	**7,153,920,000**	**473,920,000**	**1,000,000,000**	**1,300,000,000**	**1,000,000,000**	**1,080,000,000**	**1,000,000,000**	**1,300,000,000**
กลยุทธ์ที่ 3.1 : สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	**3,130,000,000**	30,000,000	150,000,000	450,000,000	550,000,000	550,000,000	550,000,000	850,000,000
กลยุทธ์ที่ 3.2 : จัดหาและพัฒนาทรัพยากรกีฬาให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย	**4,023,920,000**	443,920,000	850,000,000	850,000,000	450,000,000	530,000,000	450,000,000	450,000,000

ที่มา/แหล่งข้อมูล : การกีฬาแห่งประเทศไทย

แผนภูมิที่ 9 แสดงงบประมาณตามแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 - 2559) จำแนกตามยุทธศาสตร์

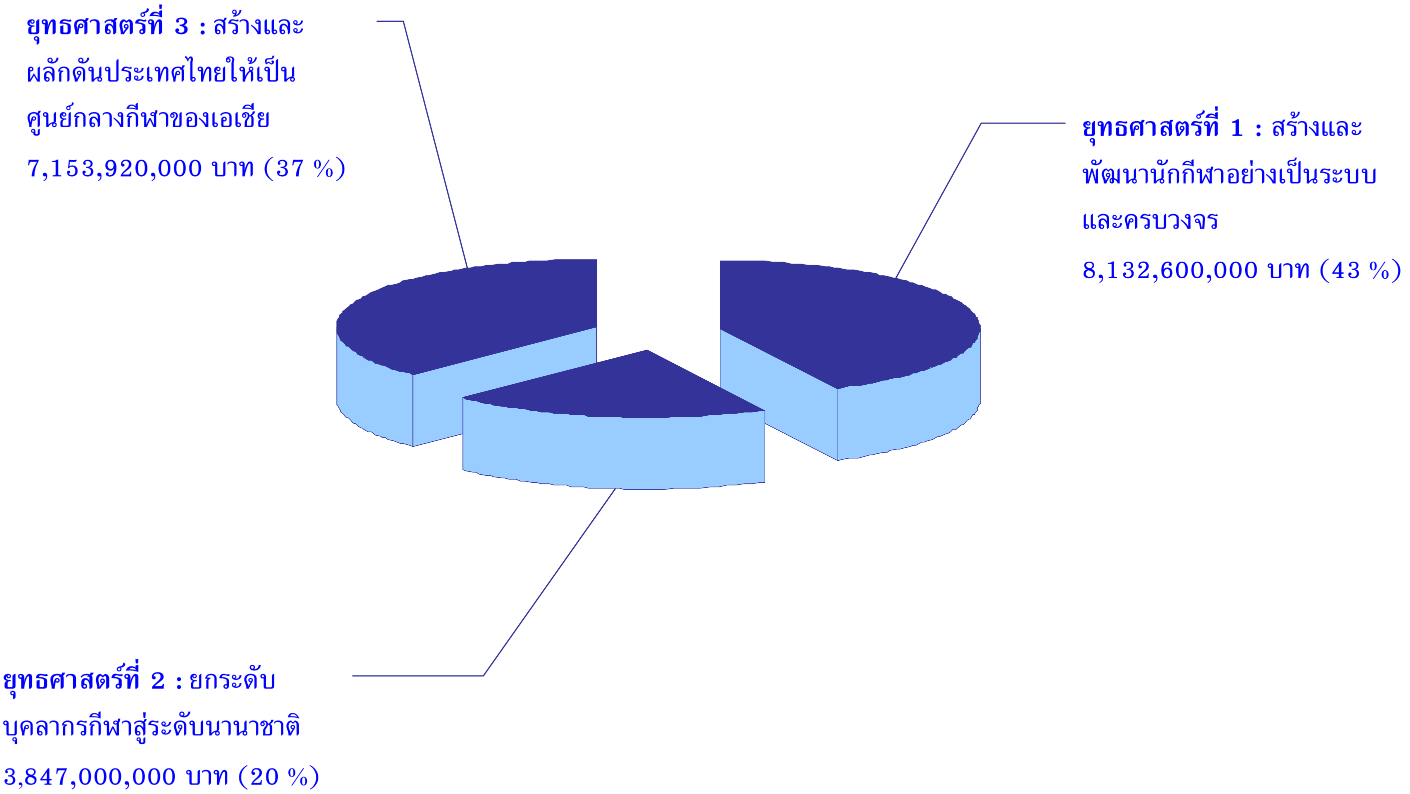

บทที่ 6
แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และเป้าประสงค์ (Goal) ของแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น 3 ด้าน ในแต่ละยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินการไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร

กลยุทธ์ที่ 1.1 : เพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างครบวงจร

แนวทางการดำเนินการ

1.1.1 สนับสนุนให้จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนานักกีฬาทั้งในระดับชาติและท้องถิ่นและสถาบันเฉพาะทางเพื่อการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อเป็นศูนย์กลางในด้านการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาให้เป็นไปอย่างเป็นระบบในทุกขั้นตอน

1.1.2 จัดทำแผนการพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบในทุกขั้นตอนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่กระบวนการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและจิตจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ นักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ และนักจิตวิทยา รวมทั้งฝ่ายวิศวกรรมเทคโนโลยีการกีฬา รวมไปถึงการเรียนรู้เทคนิควิชาการและการวางกลยุทธ์ในการแข่งขันทั้งในเชิงทฤษฎีและฝึกปฏิบัติจากผู้ฝึกสอนกีฬามืออาชีพในแต่ละชนิดกีฬาอย่างละเอียดทุกขั้นตอน เพื่อให้เกิดทักษะในการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างเป็นระบบ

1.1.3 จัดให้มีการทดสอบสมรรถภาพและรับรองมาตรฐานทางการกีฬาสำหรับนักกีฬาและบุคลากรด้านการกีฬาที่เกี่ยวข้อง

1.1.4 การวิจัยและพัฒนานักกีฬาในรายชนิดกีฬา โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาสนับสนุนการพัฒนานักกีฬา รวมไปถึงการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการฝึกสอนกีฬา การเก็บรวบรวมสถิติข้อมูลการแข่งขันกีฬาทั้งของตัวเองและนักกีฬาของประเทศคู่แข่งขันในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์พยากรณ์โอกาสแพ้ชนะในการแข่งขันกีฬาชนิดนั้น ๆ

1.1.5 ฝึกซ้อมและประลองเพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์

1.1.6 สรรหาผู้เชี่ยวชาญในการฝึกสอนนักกีฬา

1.1.7 ออกแบบและพัฒนาหลักสูตรฝึกสอนนักกีฬาที่เหมาะสำหรับเพศ อายุ และสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาคนนั้น ๆ

1.1.8 ส่งเสริมสนับสนุนให้ชมรมหรือสโมสรหรือสมาคมจัดทำเส้นทางสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ (Road Map) สำหรับนักกีฬาไทยที่มีขีดสมรรถนะในระดับสูง

1.1.9 จัดให้มีการประชุมสัมมนาเพื่อการปรับปรุงและพัฒนานักกีฬาให้มีความพร้อมสูงสุดสำหรับการแข่งขัน

1.1.10 ติดตามประเมินผลศักยภาพและความสามารถของนักกีฬา โดยการทดสอบประเมินผล ติดตามพัฒนาการของนักกีฬาอย่างใกล้ชิดและเป็นระบบ เพื่อหาข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

ได้อย่างทันท่วงที ในลักษณะแบบบูรณาการร่วมกัน 4 ด้าน คือ 1) ด้านทักษะของนักกีฬา 2) ด้านสมรรถภาพทางกาย 3) ด้านสมรรถภาพทางจิตใจ และ 4) ด้านสภาวะแวดล้อม

1.1.11 ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมในระดับชุมชน โรงเรียน องค์กรกีฬาในการสร้างและพัฒนานักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูงในแต่ละชนิดกีฬาต่าง ๆ โดยให้มีการถ่ายทอดความรู้และเทคนิคทางการกีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในรูปแบบต่าง ๆ แก่เด็ก เยาวชน บุคลากรทางการกีฬา และประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

1.1.12 เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนส่งเสริมการสร้างและพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยไม่ควรผูกขาดหรือตั้งกฎเกณฑ์ปิดกั้นโอกาสนักกีฬาที่มีศักยภาพและขีดสมรรถนะสูง ซึ่งจะทำให้มีโอกาสในการสรรหาและเลือกสรรนักกีฬาได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น

1.1.13 จัดให้การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนานักกีฬาไทยเชิงลึกเฉพาะด้านในรายสาขาชนิดกีฬานั้น ๆ ทั้งกีฬาประเภทชายและกีฬาประเภทหญิง และกีฬาประเภทเดี่ยวและกีฬาประเภททีม โดยการศึกษาวิจัยทั้งทางสังคมและทางวิทยาศาสตร์จะเป็นฐานข้อมูล (Database) ที่ดีสำหรับการฝึกสอนนักกีฬา

กลยุทธ์ที่ 1.2 : สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ

<u>แนวทางการดำเนินการ</u>

1.2.1 สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ และระดับอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ เทคนิค ทักษะ และความสำเร็จจากการแข่งขันกีฬา

1.2.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการส่งนักกีฬาในสังกัดเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

1.2.3 จัดให้มีเงินรางวัลหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่น เพื่อเป็นแรงจูงใจในการแข่งขันและเป็นรางวัลแก่นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จอย่างทั่วถึง

1.2.4 จัดให้มีกฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ในการส่งเสริมให้นักกีฬาและบุคลากรมีความก้าวหน้าในการทำงาน

1.2.5 สร้างหลักประกันและความมั่นคงในชีวิตทั้งระหว่างการเป็นนักกีฬาหรือเมื่อเลิกเล่นแล้ว เช่น การประกันชีวิต การรักษาพยาบาล ทุนการศึกษา ฯลฯ

1.2.6 ยกย่องเชิดชูเกียรติ เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ

1.2.7 ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดสวัสดิการให้นักกีฬาและบุคลากรกีฬาในสังกัด

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2.1 : พัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ

<u>แนวทางการดำเนินการ</u>

2.1.1 พัฒนาบุคลากรกีฬาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานในระดับสากล

2.1.2 ประสานความร่วมมือกับสถาบันกีฬาและองค์กรกีฬาทั้งในและต่างประเทศ

2.1.3 จัดอบรมเพื่อพัฒนาขีดสมรรถนะหลักตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กำหนด

2.1.4 ศึกษาดูงานหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์

2.1.5 ส่งเสริม สนับสนุน บุคลากรกีฬาทั้งผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารกีฬา ให้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและขีดสมรรถนะความสามารถตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่องค์กรกีฬาระดับนานาชาติกำหนด

2.1.6 ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการจัดอบรมพัฒนาบุคลากรกีฬาในระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ที่ 2.2 : สนับสนุนบุคลากรกีฬาเป็นกรรมการบริหารองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ

<u>แนวทางการดำเนินการ</u>

2.2.1 ส่งเสริมให้คณะกรรมการบริหารองค์กรกีฬาในทุกระดับมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาอย่างมืออาชีพ รวมทั้งผลักดันให้องค์กรกีฬานำรูปแบบการบริหารจัดการองค์กรกีฬาที่ได้มาตรฐานสากลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาองค์กร

2.2.2 ส่งเสริมให้มีการจัดประชุมสหพันธ์กีฬาระดับนานาชาติในประเทศไทย

2.2.3 ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการบริหารของสหพันธ์กีฬานานาชาติ

2.2.4 จัดให้มีกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคณะกรรมการสหพันธ์กีฬาไม่ว่าจะเป็นการจัดการแข่งขัน การส่งแข่งขัน การเข้าร่วมประชุมกับสหพันธ์ ฯลฯ เพื่อให้เห็นถึงศักยภาพของบุคลากรทางการกีฬาของไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports Hub of Asia)

กลยุทธ์ที่ 3.1 : สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

<u>แนวทางการดำเนินการ</u>

3.1.1 ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการค้าการลงทุนธุรกิจด้านการกีฬา การบริหารจัดการแข่งขันกีฬา การบริหารงานสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เพื่อให้อุตสาหกรรมการกีฬาไทยเกิดการขยายตัวทั้งระบบ

3.1.2 สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันระดับนานาชาติ เพื่อเป็นการพัฒนากีฬาของชาติ โดยการให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับอาเซียน ระดับเอเชีย ระดับโลก ตลอดจนมหกรรมกีฬานานาชาติ

3.1.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพเพื่อสั่งสมประสบการณ์และเป็นการเก็บคะแนนและสร้างโอกาสของนักกีฬาไทยในการพัฒนาอันดับเพื่อเข้าร่วมมหกรรมกีฬาระดับโลก การแข่งขันชิงชนะเลิศระดับโลกหรือการแข่งขันกีฬาอาชีพ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในการเล่นกีฬาเพื่อเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน

3.1.4 สร้างสรรค์กิจกรรมการแข่งขันกีฬาให้มีความหลากหลายอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เพื่อสร้างความสนใจให้กับประชาชนในการเล่นกีฬาและเชียร์นักกีฬาไทย

3.1.5 รณรงค์ประชาสัมพันธ์กิจกรรมกีฬาของไทยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ (โทรทัศน์ วิทยุ สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณากลางแจ้ง และอินเตอร์เน็ต) เพื่อให้คนในชาติตื่นตัวสนใจกีฬาและเข้ามามีส่วนร่วมในเกมส์การแข่งขันกีฬามากขึ้น ให้ประชาชนได้รับรู้และเข้าถึงกิจกรรมกีฬาครอบคลุมทั่วประเทศ

3.1.6 ผลักดันให้ภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมกีฬาของไทยไปเวทีนานาชาติ

3.1.7 พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการจัดการธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬาให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

3.1.8 ปฏิรูประบบธุรกิจและสิทธิประโยชน์เพื่อการพัฒนากีฬาให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

3.1.9 ปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในการจัดการธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬาไปใช้ในการหารายได้

3.1.10 พัฒนาบุคลากรให้มีองค์ความรู้ในด้านธุรกิจและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา

3.1.11 สร้างลูกค้าสัมพันธ์ (CRM) ของผู้สนับสนุนทางการกีฬา

กลยุทธ์ที่ 3.2 : จัดหาและพัฒนาทรัพยากรกีฬาให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย

<u>แนวทางการดำเนินการ</u>

3.2.1 ส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่ายการดำเนินงานทางด้านกีฬากับต่างประเทศ

3.2.2 ผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการในองค์กรกีฬาระดับภูมิภาค ระดับทวีป และระดับโลกให้มากขึ้น

3.2.3 ก่อสร้าง ปรับปรุง ต่อเติม ซ่อมแซม ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่ได้มาตรฐานสากลพร้อมทั้งอุปกรณ์ที่ครบครันทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่ครอบคลุมพื้นที่ 5 ภาคทั่วประเทศ เพื่อให้เป็นศูนย์ฝึกกีฬาแบบครบวงจร ทั้งในด้านมาตรฐานและความทันสมัยของสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งเป็นศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีหน้าที่ดูแล ส่งเสริม สนับสนุนองค์ความรู้ต่าง ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการเก็บตัว ฝึกซ้อมของนักกีฬา และการส่งเสริมด้านสมรรถภาพทางกายและจิตของนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

3.2.4 จัดให้มีศูนย์กีฬาเพื่อการแข่งขันที่ได้มาตรฐาน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในการรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ

3.2.5 ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชน จัดให้มีสถานกีฬารองรับในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

3.2.6 พัฒนาพื้นที่ อาคาร และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬาในรูปแบบธุรกิจสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา

3.2.7 จัดให้มีศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค เพื่อรองรับการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

3.2.8 จัดรูปแบบการดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ทั้งในด้านการแสวงหาและการสรรหานักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่เหมาะสม การพัฒนาบุคลากรที่มีความ

เชี่ยวชาญเฉพาะ ให้เกิดการพัฒนาทั้งนักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

3.2.9 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพนักกีฬาด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

3.2.10 ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็ก นักเรียน เยาวชน และประชาชนทุกกลุ่มมีสมรรถภาพทางกายและสุขภาพที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างทางร่างกายให้สูงขึ้นตามมาตรฐานสากลในแต่ละชนิดกีฬา เพื่อมิให้เสียเปรียบนักกีฬาต่างชาติ

3.2.11 จัดทำและพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศทางด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการสร้างโอกาสและขีดความสามารถของนักกีฬาไทยให้มีโอกาสได้รับเหรียญรางวัลหรือชัยชนะจากการแข่งขันในระดับนานาชาติมากยิ่งขึ้น

3.2.12 วิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาสมัยใหม่ เพื่อสร้างนวัตกรรม (Innovation) และมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่กีฬาไทย

3.2.13 ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการจัดการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

บทที่ 7
การบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559)

การที่จะทำให้แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์ฯ นั้น กระบวนการบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์ฯ โดยหน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการตามกลยุทธ์ แนวทางดำเนินการตามความเหมาะสมและศักยภาพของแต่ละองค์กร โดยมีเป้าหมายร่วมกัน คือ การพัฒนากีฬาเพื่อความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติ ดังนั้น จึงได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ไว้ดังนี้

7.1 <u>แนวทางการดำเนินงาน</u>

หลังจากแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะได้ดำเนินการเพื่อผลักดันกระบวนการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติที่สำคัญดังนี้

7.1.1 <u>**การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ฯ**</u> โดยจัดให้มีกระบวนการสร้างความรู้และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนให้เข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์.โดยเฉพาะภารกิจและบทบาทของตนที่จะสนับสนุนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ.โดยการจัดประชุมชี้แจงแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) ให้แก่ผู้บริหารของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้นำไปกำหนดเป็นกรอบแผนงาน/โครงการ และวางแผนด้านงบประมาณกำหนดเป็นแผนปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์ฯ

7.1.2 <u>**การตรวจสอบยุทธศาสตร์และปรับปรุงกลไกการบริหารงาน**</u> เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความเชื่อมโยงกับบทบาทหน้าที่ของกระทรวง หน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ในการนำแนวทางและมาตรการในแต่ละยุทธศาสตร์ไปประกอบจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการ ตลอดจนการรณรงค์สร้างความเข้าใจให้มีการบริหารจัดการกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการที่มีความเชื่อมโยงกันภายใต้ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แนวทางการดำเนินการในแต่ละยุทธศาสตร์และมีการจัดลำดับความสำคัญต่อไป

7.1.3 <u>**การบูรณาการของหน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้อง**</u> เพื่อให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของแผนที่มีลักษณะเป็นองค์รวม และสามารถแปลงแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติระดับแผนงาน/โครงการให้สำเร็จผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องจัดทำแผนงาน/โครงการเชิงบูรณาการเข้าด้วยกัน รวมถึงการปรับปรุงกลไกการดำเนินงานและการเตรียมบุคลากรให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 <u>การนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ</u>

เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำแนวทางดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ไปแปลงเป็นแผนงาน/โครงการได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้จัดลำดับความสำคัญของแนวทางดำเนินการและกำหนดหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดำเนินการในแต่ละกลยุทธ์ไว้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	กลยุทธ์	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
1. ยุทธศาสตร์สร้างและพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบและครบวงจร	*กลยุทธ์ที่ 1.1* : เพิ่มขีดสมรรถนะของนักกีฬาอย่างเป็นระบบครบวงจร	กก.	ศธ., สธ., วท., สมาคมกีฬาฯ และ คกก.โอลิมปิกฯ
	กลยุทธ์ที่ 1.2 : สนับสนุนการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ	กก.	ศธ., สมาคมกีฬาฯ และ คกก.โอลิมปิกฯ
2. ยุทธศาสตร์ยกระดับบุคลากรกีฬาสู่ระดับนานาชาติ	*กลยุทธ์ที่ 2.1* : พัฒนาบุคลากรกีฬาสู่มาตรฐานระดับนานาชาติ	กก.	ศธ., สธ., วท., สมาคมกีฬาฯ และ คกก.โอลิมปิกฯ
	กลยุทธ์ที่ 2.2 : สนับสนุนบุคลากรกีฬาเป็นกรรมการบริหารองค์กรกีฬาระดับนานาชาติ	กก.	สมาคมกีฬาฯ และ คกก.โอลิมปิกฯ
3. ยุทธศาสตร์ผลักดันประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย (Sports Hub of Asia)	*กลยุทธ์ที่ 3.1* : สนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	กก.	นร., ศธ., กค., กต., คค., มท., วท., สธ., สมาคมกีฬาฯ และ คกก.โอลิมปิกฯ
	กลยุทธ์ที่ 3.2 : จัดหาและพัฒนาทรัพยากรกีฬาให้เป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย	กก.	กห., คค., มท., วท., สธ., สมาคมกีฬาฯ และ คกก.โอลิมปิกฯ

<u>หมายเหตุ</u>

นร.	คือ	สำนักนายกรัฐมนตรี
กก.	คือ	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
กห.	คือ	กระทรวงกลาโหม
กค.	คือ	กระทรวงการคลัง
กต.	คือ	กระทรวงการต่างประเทศ
คค.	คือ	กระทรวงคมนาคม
มท.	คือ	กระทรวงมหาดไทย
วท.	คือ	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ศธ.	คือ	กระทรวงศึกษาธิการ
สธ.	คือ	กระทรวงสาธารณสุข

7.3 <u>การติดตามและประเมินผล</u>

7.3.1 <u>การจัดทำตัวชี้วัดในการติดตามประเมินผล</u> เพื่อให้การวัดผลการดำเนินการและผลสำเร็จตามแผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ (พ.ศ. 2553 – 2559) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จะต้องแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำตัวชี้วัดในการติดตามประเมินผล

7.3.2 <u>การติดตามและประเมินผล</u> สำหรับในขั้นตอนของการดำเนินงาน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อวางระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลมาใช้ทบทวนและปรับปรุงแนวทางการดำเนินการและแผนงาน/โครงการต่อไป

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ
จัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ พ.ศ. 2553 - 2559
ครั้งที่ 1/2552 วันที่ 14 กรกฎาคม 2552
ณ ห้องประชุมกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 1 ชั้น 2

ที่	ชื่อ — สกุล		ตำแหน่ง
	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		
1	ดร.ศศิธารา	พิชัยชาญณรงค์	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2	พล.ต.จารึก	อารีราชการัญย์	เลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
3	นพ.วารินทร์	ตัณฑ์ศุภศิริ	รองเลขาธิการคณะกรรมการโอลิมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
4	นายชัยภักดิ์	ศิริวัฒน์	นายกสมาคมฮอกกี้แห่งประเทศไทย
5	พล.อ.ทวีป	จันทรโรจน์	นายกสมาคมมวยสากลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์
6	พล.ต.อินทรัตน์	ยอดบางเตย	ประธานที่ปรึกษาสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
7	รศ.ดร.ธงธวัช	อนุคระหานนท์	คณะกรรมการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย
8	นายสมบัติ	คุรุพันธ์	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
9	นายกนกพันธุ์	จุลเกษม	ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย
10	นายวีรพจน์	ไพรัช	รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ฝ่ายแผนและพัฒนา
11	นางสุพิทย์	วีระใจ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
12	นายไวพจน์	จันทร์เสม	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
13	นายประกิต	หงส์แสนนาธรรม	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันการพลศึกษา
14	นายนนชัย	ศานติบุตร	ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
15	นายสกล	วรรณพงษ์	ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ
16	นายนิวัฒน์	ลิ้มสุขนิรันดร์	นักพัฒนาการกีฬาชำนาญการพิเศษ
17	นายณัฐวุฒิ	เรืองเวส	ผู้อำนวยการกองพัฒนากีฬาเป็นเลิศ
18	นายจิรันธนิน	กีรติกิตติพัฒน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
19	น.ส.สมฤดี	ใครอุบล	เจ้าหน้าที่นโยบายและยุทธศาสตร์ สพล.

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ
จัดทำ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ พ.ศ. 2553 - 2559
ครั้งที่ 2/2552 วันที่ 16 กันยายน 2552
ณ ห้องจตุรทิศ แกรนด์บอลรูม ชั้น 3 โรงแรมเรดิสัน

ที่	ชื่อ — สกุล		ตำแหน่ง
	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		
1	ดร.ศศิธารา	พิชัยชาญณรงค์	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2	นายสมบัติ	คุรุพันธ์	ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ
3	นางสุพิทย์	วีระใจ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
4	นายภูมิพิชญ์	เล็กแดงอยู่	ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
5	นายนเร	เหล่าวิชยา	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
6	นายอิทธิพล	มีเจริญ	ผู้อำนวยการสำนักผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
7	นายประสาน	หงษ์ทอง	ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว
8	นางดุลยรัตน์	นิธิกฤตานุสรณ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
9	นางธิดา	จงก้องเกียรติ	หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผน
10	นายอุดม	โอษฐยิ้มพราย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
11	นางปรียา	พฤกษะวัน	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
12	นางพรรณพิมล	ฉายาจิตชยวัศ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
13	นายอนุกูล	จันทร์จรัส	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
14	นายจิรันธนิน	กีรติกิตติพัฒน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
15	น.ส.สุวภา	คุ้มทรัพย์	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
16	นายสมชาย	นัยเนตร	นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ
17	นางจารุวรรณ	ทวีทรัพย์	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
18	น.ส.อมราวดี	มิสินทชินดา	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
19	น.ส.ปิยะธิดา	คุ้มกัน	เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
20	น.ส.ปัทฑุมมา	สุขภูวงค์	เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
21	นายวโรตม์	ชอินทรวงศ์	เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
22	นายพีชณัฐ	จิตต์เจริญ	เจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
23	น.ส.นิสาชล	นิลประดิษฐ์	เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
24	น.ส.จุฑามาศ	โพธิ์ทอง	เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
25	น.ส.รัชนี	ฉิมหัวร้อง	เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
26	น.ส.เบญจวรรณ	โชติช่วง	เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
27	น.ส.นริศรา	รุ่งเรือง	เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
28	น.ส.จุฑาทิพย์	สาริดาริน	เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
29	น.ส.ศรินทร์ญา	สัปปพันธ์	เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
30	นายโชคชัย	กุลเจริญ	เจ้าหน้าที่สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

ที่	ชื่อ – สกุล		ตำแหน่ง
	การกีฬาแห่งประเทศไทย		
1	นายกนกพันธุ์	จุลเกษม	ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย
2	นายนนชัย	ศานติบุตร	ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
3	นายสมาน	แสงโชติ	ผู้อำนวยการฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา
4	นายราเชษล์	ได้ผลธัญญา	ผู้อำนวยการฝ่ายกีฬาภูมิภาค
5	นายณัฐวุฒิ	เรืองภาส	ผู้อำนวยการกองพัฒนาบุคลากรกีฬา
6	นายปิติวัตติ์	อังศุศิร์กานต์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
7	นายสุรศักดิ์	เกิดจันทึก	หัวหน้างานทดสอบและส่งเสริมสมรรถภาพ
8	นายวัชระ	คำเพ็ง	หัวหน้างานวิเคราะห์และประเมินผล
9	น.ส.ชลิตา	เมฆานุวัฒน์	ผู้ช่วยวิเคราะห์และประเมินผล
10	น.ส.วิลาสินี	เทพษร	ผู้ช่วยปฏิบัติงานฯ
11	นายณัฐพล	อันตรเสน	นักวิชาการ 6
12	น.ส.ศุภเนตร	ไชยช่วย	พนักงานวิเคราะห์ 6
13	น.ส.ศิริวรรณ	เหล่าเลิศวัฒนา	พนักงานวิเคราะห์ 4
14	นายภัณฑิล	จิตต์หมอ	พนักงานวิเคราะห์ 4
15	นายวิชัย	เกษกุล	พนักงานวิเคราะห์
	สมาคมกีฬา		
1	พล.ต.จารึก	อารีราชการัณย์	รองประธานและเลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
2	พล.อ.บัญชา	มรินทร์พงษ์	รองเลขาธิการคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
3	พล.ต.ต.สุรพงษ์	อาริยะมงคล	อุปนายกและเลขาธิการสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
4	พล.ต.ต.ศุภวณัฏฐ์	อาริยะมงคล	รองเลขาธิการสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
5	ดร.เพชรน้อย	ศรีผุดผ่อง	ฝ่ายวิชาการสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
6	นายบุญชัย	หล่อพิชัย	สมาคมตระกร้อแห่งประเทศไทย
7	นายณัฐพงศ์	โลหิตนาวี	สมาคมจักรยานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
8	พล.ร.ต.สุนันท์	มนธาตุผลิน	กรรมการสมาคมแข่งเรือใบแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
9	พ.อ.จักราวุธ	โสมภีร์	เลขาธิการสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
10	น.อ.ศูนย์ปืน	โสมภีร์	รองเลขาธิการสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
11	น.ส.พัชรภรณ์	เกตุพันธุ์	ผู้ช่วยปฏิบัติงานสมาคมฟันดาบสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
12	นายสมพงษ์	คุณอักษร	กรรมการสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย
13	นายพยัพ	หล่อเหลี่ยม	กรรมการสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย

ที่	ชื่อ — สกุล		ตำแหน่ง
14	นายเจริญ	วรรธนะสิน	นายกสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
15	นายสัตยา	ศรีอ่อน	กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
16	นายสุรศักดิ์	ส่งวรกุลพันธ์	เลขาธิการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
17	นายกฤษฎา	ปาณะเสรี	กรรมการสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย
18	น.ต.มนต์ชัย	สุระจิรกุล	ผู้แทนสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย
19	นายบรรพต	แสงเขียว	อุปนายกสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
20	ร.ท.หญิงปวีณา	ทองสุก	รองเลขาธิการฝ่ายเทคนิคสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
21	นายสมศักดิ์	พรผุดผ่อง	นายกสมาคมเบสบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
22	นายชัยวัฒน์	ชัยวรรณจินดา	ผู้ช่วยเลขาธิการสมาคมเบสบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
23	น.ส.จุฑาภรณ์	พิมพ์พันธุ์	ผู้ประสานงานสมาคมเบสบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
24	นายสกุล	อริยโชติมา	รองเลขาธิการสมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย
25	นายไทยทนุ	วรรณสุข	ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
26	นายสิทธิชัย	ปรียาดารา	เลขาธิการสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย
27	น.ส.รัชชนก	เพ็งปัญจ่า	เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย
28	นายสุรพงษ์	แก่นมณี	ผู้ประสานงานสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทย
29	น.ส.ปนัดดา	ระกิติ	ผู้ประสานงานสมาคมเทควันโดแห่งประเทศไทย
30	น.ส.อุบลรัตน์	ชูเกียรติคุณ	เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬายิงธนูแห่งประเทศไทย
31	นายเดโชพล	พัวนุกูลนนท์	ผู้แทนเลขาธิการสมาคมวินด์เซิร์ฟแห่งประเทศไทย
32	น.ส.พิลาสินี	ฉายะวรรณ	ผู้ประสานงานสมาคมวินด์เซิร์ฟแห่งประเทศไทย
33	Mr.Hanir	Hassan	สมาคมกีฬาบิลเลียดแห่งประเทศไทย
34	นายป้องชัย	สินสุวรรณเมธี	สมาคมกีฬาบิลเลียดแห่งประเทศไทย
35	น.ต.ศรายุทธ์	พัฒนศักดิ์	เลขาธิการสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
36	นางนภาพร	บุณโยภาส	กรรมการสมาคมยิงเป้าบินแห่งประเทศไทย
37	น.ส.พิศมัย	อัคปิบุตร	ผู้ช่วยเลขาธิการสมาคมยิงเป้าบินแห่งประเทศไทย
38	นางดวงใจ	บุญใหญ่	ที่ปรึกษาสมาคมว่ายน้ำแห่งประเทศไทย
39	ธันยนันท์	สงวนศิลป์	เจ้าหน้าที่สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
40	จ.อ.หัสบดินทร์	โรจนชีวะ	นายกสมาคมยูโดแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
41	นายชูวิทย์	เพิงสอน	ผู้แทนสมาคมกีฬายิงปืนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
42	นายฐิติพงศ์	จามิกร	ผู้ช่วยผู้จัดการสมาคมรักบี้ฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
43	น.ส.ศิริกาญจน์	กองเกิน	ผู้ประสานงานสมาคมแข่งเรือใบแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
44	นางเพ็ญศรี	กองนิมิตร	เจ้าหน้าที่ประสานงานสมาคมมวยปล้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
45	นายนิติพันธ์	สระภักดิ์	กรรมการสมาคมแฮนด์บอลแห่งประเทศไทย

ที่	ชื่อ — สกุล		ตำแหน่ง
46	นายสุภชัย	ยมเกิด	ผู้ประสานงานสมาคมเปตองแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
47	พ.ท.ก้องเกียรติ	หมวดสิงห์	ผู้ประสานงานสมาคมปันจักสีลัตแห่งประเทศไทย
48	น.ส.ขนิษฐา	เชี่ยวชาญปรีชากุล	ผู้ประสานงานสมาคมขี่ม้าแห่งประเทศไทย
49	น.อ.ปารัช	รัตนไชยพันธ์	ผู้ช่วยเลขาธิการสมาคมเรือพายแห่งประเทศไทย
50	นายวิจิตร	สิทธินาวิน	นายกสมาคมไตรกีฬาแห่งประเทศไทย
51	น.ท.ทวีวัฒน์	กุลฉัตร	ผู้ช่วยเหรัญญิกสมาคมกีฬาทางอากาศและการบินแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
52	นางกุฎารัศมิ์	กุลฉัตร	เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาทางอากาศและการบินแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
53	นางเกศริน	จินดาสุข	เลขาธิการสมาคมกีฬาฟิกเกอร์และสปีดสเก็ตติ้งแห่งประเทศไทย
54	นายชัยวุฒิ	พุฒทอง	นายกสมาคมกีฬาปีนผาแห่งประเทศไทย
55	นายเชิด	โรจนะบุรานนท์	เลขาธิการสมาคมกาบัดดี้แห่งประเทศไทย
56	น.ส.อธิติยา	จันทร์หอม	สมาคมคาราเต้แห่งประเทศไทย
57	นายชัยภักดิ์	ศิริวัฒน์	นายกสมาคมฮอกกี้แห่งประเทศไทย
58	นางกรขจี	ดงศรี	เลขาธิการสมาคมซอฟท์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
59	น.ส.ศรีลัศย์	จันทร์หอม	สมาคมลอนโบวล์สแห่งประเทศไทย
60	น.ส.โฉมงาม	สิทธิธรรม	ผู้ประสานงานสมาคมซอฟท์เทนนิสแห่งประเทศไทย
61	น.ส.ชิสา	ธนาเดชวิจิตร	ผู้จัดการทั่วไปราชยานยนต์สมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
62	น.ส.สุนทรียา	พัทยาวานิชย์	เจ้าหน้าที่ราชยานยนต์สมาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
63	นายเกริกวิชย์	ยศสุนทร	ผู้ช่วยเลขาธิการสมาคมขี่ม้าโปโลแห่งประเทศไทย
64	ผศ.ดร.วิรชฎา	บัวศรี	เลขาธิการสมาคมบริดจ์แห่งประเทศไทย
65	นายสมาน	พงศาเจริญนนท์	อุปนายกสมาคมหมากรุกสากลแห่งประเทศไทย
66	นายจักรพงษ์	จันทร์หอม	เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬาเนตบอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
67	นายฐานันดร	เมธีธรรมวัฒน์	เจ้าหน้าที่สมาคมคริกเกตแห่งประเทศไทย
68	นายพัฒนชาติ	กฤดิบวร	นายกสมาคมวู้ดบอลแห่งประเทศไทย
69	นายวิทวัส	ขำหุ่น	เจ้าหน้าที่สมาคมวู้ดบอลแห่งประเทศไทย
70	นายปภาวิน	อัตถศิลปกิจ	กรรมการสมาคมวู้ดบอลแห่งประเทศไทย
71	น.ส.สรัญญา	จีระเกรียติทวี	เหรัญญิกสมาคมฟุตวอลเลย์แห่งประเทศไทย
72	น.ส.กรณ์พภัสสร	กิจพิทักษ์กุล	เจ้าหน้าที่สมาคมฟุตวอลเลย์แห่งประเทศไทย
73	นายปิติ	ภิรมย์ภักดี	นายกสมาคมกีฬาเอ็กซ์ตรีมแห่งประเทศไทย
74	นายอมรพล	เล็กหิรัญไพบูลย์	สมาคมกีฬาเอ็กซ์ตรีมแห่งประเทศไทย
75	นายพงศ์ไพศาล	มะลูลีม	เจ้าหน้าที่สมาคมกีฬามวยอาชีพแห่งประเทศไทย
76	นายชีพวุธ	ศิริสัมพันธ์	ผู้แทนสมาคมมวยไทยแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

ที่	ชื่อ — สกุล		ตำแหน่ง
77	นายทวี	แตงทับทิม	เลขาธิการสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร
78	นายจิตติศักดิ์	แต้มประเสริฐ	ผู้จัดการสมาคมกอล์ฟอาชีพแห่งประเทศไทย
79	น.ส.วรรณดี	อาษาสู้	ผู้ช่วยหัวหน้าสมาคมกอล์ฟอาชีพแห่งประเทศไทย
80	นายสรกฤษ	โพธิทัตกุล	นายทะเบียนสมาคมกีฬาแข่งรถจักรยานยนต์แห่งประเทศไทย
81	น.ส.ศศินันท์	เทียนเจริญผล	เลขาธิการสมาคมกีฬาแข่งรถจักรยานยนต์แห่งประเทศไทย
82	พ.อ.โอสถ	ภาวิไล	นายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
83	นายวิธสิทธิ์	ยังประเสริฐ	รองเลขาธิการสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
84	น.ส.วิรุฬ	ลิ้มศิริโสภณ	เลขาธิการสมาคมกีฬาผู้เปลี่ยนอวัยวะแห่งประเทศไทย
85	นพ.สำราญ	แช่มช้อย	National Director
86	น.ส.ปิยะนุช	มีอินเกิด	เจ้าหน้าที่สมาคมบาสเกตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
87	น.ส.ศิริกาญจน์	กองเกิน	ผู้ประสานงานสมาคมแข่งเรือใบแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์